

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 66

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Duminică, 2 februarie 2003

SUMAR

Nr.	Pagina
	ORDONAȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
26.	— Ordonanță pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor 1-3
39.	— Ordonanță privind procedurile de administrare a creanțelor bugetelor locale 4-32

ORDONAȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONAȚĂ

pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 1 pct. II.11 din Legea nr. 680/2002 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 29 iunie 1998, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Alineatul (4) al articolului 40 va avea următorul cuprins:**

„(4) Masele și dimensiunile maxime admise prevăzute în anexa nr. 2 pot fi majorate prin ordin al ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței, pe măsura executării unor lucrări de sporire a capacității portante a drumurilor.“

2. **După alineatul (4) al articolului 41 se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:**

„(4¹) Ansamblul de vehicule cu un număr mai mare de 6 osii și care depășește limitele de greutate prevăzute în anexa nr. 2 va fi considerat atipic și va fi tarifat în conformitate cu prevederile alin. (4).“

3. **La alineatul (1) al articolului 60 se introduc literele c), d) și e) cu următorul cuprins:**

„c) nerespectarea autorizației speciale de transport pentru mase și/sau dimensiuni de gabarit depășite se sancționează cu amendă de la 5.000.000 lei la 10.000.000 lei;

d) neoprirea autovehiculelor la semnalizarea personalului cu drept de control privind respectarea prevederilor referitoare la autorizațiile speciale de transport se sancționează cu amendă de la 10.000.000 lei la 15.000.000 lei;

e) refuzul de a se supune verificării prin cântărire a autovehiculelor și/sau măsurare a dimensiunilor de gabarit ale acestora se sancționează cu amendă de la 15.000.000 lei la 20.000.000 lei.“

4. **Anexa nr. 2 se înlocuiește cu anexa la prezenta ordonanță.**

Art. II. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe punctul 30 al articolului 3 și prevederile literei e) a articolului 4, referitoare la contravenția prevăzută la punctul 30 al articolului 3 din Hotărârea Guvernului nr. 36/1996 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele privind exploatarea și menținerea în bună stare a drumurilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 6 februarie 1996, se abrogă.

Art. III. — Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
p. Ministrul lucrărilor publice,
transporturilor și locuinței,
Traian Panait,
secretar de stat
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 30 ianuarie 2003.
Nr. 26.

ANEXĂ¹⁾

Anexa nr. 2 la Ordonanța Guvernului nr. 43/1997

Mase și dimensiuni maxime admise

Categoriile de drumuri din punct de vedere al maselor și dimensiunilor maxime admise:

ER = drum European Reabilitat
E = drum European
M = drum Modernizat
P = drum Pietruit

		ER	E	M	P
1.	DIMENSIUNI MAXIME ADMISE (în metri)				
1.1.	Lungime				
	Autovehicul, altul decât autobuz	12,00 m	12,00 m	12,00 m	12,00 m
	Remorcă	12,00 m	12,00 m	12,00 m	12,00 m
	Veicul articulat	16,50 m	16,50 m	16,50 m	16,50 m
	Tren rutier	18,75 m	18,75 m	18,75 m	18,75 m
	Autobuz cu doua osii	13,50 m	13,50 m	13,50 m	13,50 m
	Autobuz cu mai mult de doua osii	15,00 m	15,00 m	15,00 m	15,00 m
	Autobuz cu remorca	18,75 m	18,75 m	18,75 m	18,75 m
	Autobuz articulat	18,75 m	18,75 m	18,75 m	18,75 m
1.2.	Lățime				
(a)	Orice vehicul, cu excepția celor frigorifice având caroseria izoterma	2,55 m	2,55 m	2,55 m	2,55 m
(b)	Vehicul frigorific având caroseria izoterma	2,60 m	2,60 m	2,60 m	2,60 m
1.3.	Înălțime (orice vehicul)	4,00 m	4,00 m	4,00 m	4,00 m
1.4.	Suprastructuri demontabile și unități de transport standardizate cum ar fi containerele vor respecta dimensiunile precizate la 1.1., 1.2., 1.3., 1.6., 1.7., 1.8. și 4.4.				
1.4.a.	Dacă în spatele autobuzului sunt montate dispozitive detasabile exterioare, cum ar fi cutiile pentru schiuri, lungimea autovehiculului, inclusiv aceste dispozitive, nu trebuie să depășească lungimea maximă prevăzută la pct. 1.1.				
1.5.	Toate autovehiculele sau ansamblurile de vehicule trebuie să aibă posibilitatea de a întoarce într-o coroană circulară cu o rază exterioră de 12,5 m și o rază interioară de 5,3 m				
1.5.a.	Cerinte suplimentare pentru autobuze. Cu vehiculul în staționare, prin trasarea unei linii pe sol, se fixează un plan vertical tangent la latura vehiculului plasată spre cercul exterior. În cazul unui vehicul articulat, cele două părți rigide ale acestuia trebuie să fie pe același aliniament cu planul. Atunci când vehiculul intră, după o traiectorie liniară, pe suprafața circulară descrisă la pct. 1.5., nici o parte a vehiculului nu trebuie să depășească acest plan vertical cu mai mult de 0,6 m.				
1.6.	Distanța maximă între axa pivotului de cuplare al semiremorcii și partea din spate a semiremorcii	12,00 m	12,00 m	12,00 m	12,00 m
1.7.	Distanța maximă măsurată paralel cu axa longitudinală a trenului rutier din punctul extern aflat cel mai în față al zonei de încărcare din spatele cabinei, până la punctul cel mai din spate al remorcii din ansamblu, minus distanța dintre partea din spate a autovehiculului și partea din față a remorcii	15,65 m	15,65 m	15,65 m	15,65 m
1.8.	Distanța maximă măsurată paralel cu axa longitudinală a trenului rutier din punctul extern aflat cel mai în față al zonei de încărcare din spatele cabinei până la punctul cel mai din spate al remorcii din ansamblu	16,40 m	16,40 m	16,40 m	16,40 m
2.	MASA TOTALĂ MAXIMĂ ADMISĂ A VEICULULUI (în tone)				
2.1.	Vehicule care fac parte dintr-un ansamblu de vehicule				
2.1.1.	Remorcă cu două osii	18 t	17 t	17 t	16 t
2.1.2.	Remorcă cu trei osii	24 t	22 t	22 t	20 t

¹⁾ Anexa este reprodusă în facsimil.

		ER	E	M	P
2.2.	Ansamblu de vehicule				
2.2.1.	Tren rutier cu cinci sau șase osii				
(a)	Autovehicul cu două osii cu remorca cu trei osii	40 t	40 t	40 t	38 t
(b)	Autovehicul cu trei osii cu remorca cu două sau trei osii	40 t	40 t	40 t	38 t
2.2.2.	Vehicul articulat cu cinci sau șase osii				
(a)	Autovehicul cu două osii cu semiremorca cu trei osii	40 t	40 t	40 t	38 t
(b)	Autovehicul cu trei osii cu semiremorca cu două sau trei osii	40 t	40 t	40 t	38 t
(c)	Autovehicul cu trei osii cu semiremorca cu două sau trei osii care transportă un container ISO de 40 de picioare într-o operațiune de transport combinat	44 t	42 t	40 t	40 t
2.2.3.	Tren rutier cu patru osii compus dintr-un autovehicul cu două osii și o remorcă cu două osii	36 t	36 t	36 t	34 t
2.2.4.	Vehicul articulat cu patru osii compus dintr-un autovehicul cu două osii și o semiremorcă cu două osii, dacă distanța (d) dintre osiile semiremorcii este :				
2.2.4.1.	mai mare sau egală cu 1,3 m dar mai mică sau egală cu 1,8 m	36 t	36 t	36 t	34 t
2.2.4.2.	mai mare de 1,8 m	36 t*	36 t	36 t	34 t
2.3.	Autovehicule				
2.3.1.	Autovehicul cu două osii	18	17 t	16 t	16 t
2.3.2.	Autovehicul cu trei osii	25 t/26 t**	22 t/24 t**	22 t	22 t
2.3.3.	Autovehicul cu patru osii din care două osii de direcție	32 t**	30 t	30 t	28 t
2.4.	Autobuz articulat cu trei osii	28 t	28 t	26 t	26 t
3.	MASA MAXIMĂ ADMISĂ PE OSII (în tone)				
3.1.	Osia simplă				
	Osia simplă nemotoare	10 t	10 t	8 t	7,5 t
3.2.	Osia dublă (tandem) a remorcilor și semiremorcilor				
	Suma maselor pe osiile componente, dacă distanța (d) dintre ele este :				
3.2.1.	mai mică de 1,0 m ($d < 1,0$)	11 t	11 t	11 t	11 t
3.2.2.	mai mare sau egală cu 1,0 m dar mai mică de 1,3 m ($1,0 \leq d < 1,3$)	16 t	16 t	15 t	14 t
3.2.3.	mai mare sau egală cu 1,3 m dar mai mică de 1,8 m ($1,3 \leq d < 1,8$)	18 t	17 t	16 t	15 t
3.2.4.	mai mare sau egală cu 1,8 m ($1,8 \leq d$)	20 t	20 t	16 t	15 t
3.3.	Osia triplă (tridem) a remorcilor și semiremorcilor				
	Suma maselor pe osiile componente, dacă distanța (d) dintre ele este :				
3.3.1.	mai mică sau egală cu 1,3 m ($d \leq 1,3$)	21 t	21 t	19 t	16,5 t
3.3.2.	mai mare de 1,3 m dar mai mică sau egală cu 1,4 m ($1,3 < d \leq 1,4$)	24 t	22 t	20 t	18 t
3.4.	Osia simplă motoare				
3.4.1.	Osia motoare a vehiculelor la care se face referire la punctele 2.2.1. și 2.2.2.	11,5 t	10 t	9 t	8 t
3.4.2.	Osia motoare a vehiculelor la care se face referire la punctele 2.2.3., 2.2.4., 2.3. și 2.4.	11,5 t	10 t	9 t	8 t
3.5.	Osia dublă (tandem) a autovehiculelor				
	Suma maselor pe osiile componente, dacă distanța (d) dintre ele este :				
3.5.1.	mai mică de 1,0 m ($d < 1,0$)	11,5 t	10 t	10 t	10 t
3.5.2.	mai mare sau egală cu 1,0 m dar mai mică de 1,3 m ($1,0 \leq d < 1,3$)	16 t	15 t	14 t/15 t***	13 t
3.5.3.	mai mare sau egală cu 1,3 m dar mai mică de 1,8 m ($1,3 \leq d < 1,8$)	18 t/19 t**	17 t/18 t***	16 t	15 t
4.	ALTE CONDITII CONSTRUCTIVE IMPUSE VEHICULELOR				
4.1.	<i>Pentru toate vehiculele</i> Masa suportată de osia motoare sau osiile motoare ale unui vehicul sau ansamblu de vehicule va fi de cel puțin 25% din masa totală cu încărcătura a vehiculului sau ansamblului de vehicule, atunci când acestea sunt utilizate în trafic internațional.				
4.2.	<i>Trenuri rutiere</i> Distanța dintre osia din spate a unui autovehicul și osia din față a remorcii va fi de cel puțin 3,0 m.				
4.3.	<i>Masa maximă admisă în funcție de ampatament</i> Masa maximă admisă, exprimată în tone, a unui autovehicul cu patru osii nu poate depăși de cinci ori distanța, exprimată în metri, dintre axele osiilor extreme ale autovehiculului.				
4.4.	<i>Semiremorci</i> Distanța măsurată în plan orizontal între axa pivotului de cuplare și orice punct din partea frontală a semiremorcii nu trebuie să depășească 2,04 m.				

*) Plus o limită de 2 tone, atunci când masa maximă admisă a vehiculului motor este de 18 tone și masa maximă admisă a osiei tandem a semiremorcii este de 20 tone și osia motoare este prevăzută cu roți jumelate și cu suspensie pneumatică sau echivalentă acesteia.

**) Se aplică în cazul în care osia motoare este prevăzută cu roți jumelate și cu suspensie pneumatică sau echivalentă acesteia, sau în cazul în care fiecare osie motoare este prevăzută cu roți jumelate și masa maximă a fiecărei osii nu depășește 9,5 tone.

***) Se aplică în cazul în care osia este prevăzută cu suspensie pneumatică sau echivalentă acesteia.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind procedurile de administrare a creanțelor bugetelor locale

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituție și ale art. 1 pct. III.4 din Legea nr. 680/2002 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

TITLUL I

Dispoziții generale

CAPITOLUL I

Obiectul colectării creanțelor bugetelor locale

Art. 1. — (1) Prezenta ordonanță reglementează într-un cadru unitar colectarea creanțelor bugetelor locale, precum și celelalte proceduri de administrare a acestora, respectiv:

a) procedura de întocmire și de depunere a declarațiilor de impunere pentru impozitele și taxele locale;

b) controlul fiscal în materia creanțelor bugetelor locale;

c) procedura de soluționare a obiecțiunilor și contestațiilor împotriva actelor de control și de impunere având ca obiect constatarea și stabilirea impozitelor și taxelor locale, a accesoriilor acestora, precum și a altor sume și măsuri.

(2) Activitatea de colectare prevăzută la alin. (1) constă în exercitarea funcției administrative care conduce la stingerea creanțelor bugetelor locale și a creanțelor debitorului reprezentând sume de rambursat sau de restituit de la bugetul local.

Art. 2. — Stingerea creanțelor bugetelor locale se realizează prin plata voluntară efectuată de către debitor, prin executare silită ori prin alte modalități întreprinse de către creditorul bugetar, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe.

Art. 3. — (1) Constituie obiect al colectării creanțele bugetelor locale provenind din impozite, taxe locale, chirii, redevențe, contribuții, amenzi și alte venituri ale bugetelor locale, precum și accesoriile acestora, respectiv dobânzi, penalități și penalități de întârziere.

(2) Creanțele prevăzute la alin. (1) constituie integral venituri ale bugetelor locale.

Art. 4. — *Titlul de creanță* este actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează obligația de plată privind creanțele bugetelor locale prevăzute la art. 3, întocmit de autoritățile administrației publice locale ori de compartimentele de specialitate ale acestora sau de persoanele împuternicite potrivit legii, după cum urmează:

a) actul/documentul de impunere pentru obligațiile bugetare locale provenite din impozite, taxe locale și orice alte contribuții, care se emite de autoritățile administrației publice locale ori de compartimentele de specialitate ale acestora pe baza declarațiilor depuse de contribuabili, sau alte documente privind materia impozabilă;

b) declarația sau documentul întocmit de contribuabil, prin care declară impozitul, taxa locală, contribuția ori alte venituri ale bugetelor locale, în cazul obligațiilor bugetare locale care se stabilesc de către acesta, potrivit legii;

c) documentul care cuprinde rezultatele controlului ulterior efectuat de compartimentele de specialitate în acest scop pentru diferențele constatate între obligațiile de plată determinate de contribuabil și cele legal datorate, inclusiv accesoriile, stabilite conform legii, cu privire la impozite, la taxe locale, la chirii, la redevențe, la contribuții și la oricare alte venituri ale bugetelor locale;

d) documentul de plată sau actul pe care s-au anulat, conform legii, timbrele mobile fiscale pentru obligațiile la bugetul local, reprezentând taxe pentru prestarea unor servicii sau taxe de timbru;

e) procesul-verbal de constatare a contravenției, întocmit de agentul constator, în condițiile legii, pentru obligațiile privind plata amenzilor contravenționale;

f) ordonanța procurorului, încheierea sau dispozitivul hotărârii instanței judecătorești ori un extras certificat, întocmit în baza acestor acte, în cazul amenzilor, al cheltuielilor judiciare și al altor creanțe ale bugetelor locale, stabilite, potrivit legii, de procuror sau de instanța judecătorească, în cazul în care este implicată o instituție publică de interes local;

g) procesul-verbal sau documentul prin care se stabilește și se individualizează suma de plată, pentru obligații ale bugetelor locale reprezentând dobânzi, penalități și penalități de întârziere, stabilite de organele competente pe baza evidențelor proprii;

h) dispoziția emisă de primar/primarul general al municipiului București/președintele consiliului județean în cazul soluționării unei căi administrativ-jurisdicționale de atac sau hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă prin care se stabilește obligația la plata creanțelor bugetelor locale;

i) alte documente emise de organele competente, prin care se constată și se individualizează creanțele bugetelor locale.

CAPITOLUL II

Autoritățile competente

Art. 5. — Sunt competente să gestioneze colectarea creanțelor bugetelor locale autoritățile administrației publice locale, prin compartimentele de specialitate ale acestora, ori alte instituții publice abilitate să administreze veniturile bugetelor locale.

CAPITOLUL III

Obligația și răspunderea la plată

Art. 6. — (1) *Plătitor al obligației bugetare locale* este debitorul sau persoana care, în numele debitorului, conform legii, are obligația de a plăti sau de a reține și de a plăti, după caz, impozite, taxe locale, chirii, redevențe, contribuții,

amenzi și alte venituri ale bugetelor locale, precum și accesorii ale acestora.

(2) Pentru persoanele juridice cu sediul în România, care au sucursale și/sau puncte de lucru, plătitor de obligații bugetare locale este persoana juridică, atât pentru activitatea proprie, cât și în numele sucursalelor și/sau al punctelor de lucru, după caz.

(3) Pentru sucursale și/sau puncte de lucru cu activitate în România, care aparțin unei persoane juridice cu sediul în străinătate, plătitor de obligații bugetare locale este sucursala și/sau punctul de lucru, după caz.

Art. 7. — (1) În cazul în care obligația bugetară locală nu a fost achitată de debitor, sunt obligați la plata sumei datorate, după caz, în condițiile legii, următorii:

a) moștenitorul care a acceptat succesiunea debitorului decedat;

b) oricare dintre membrii de familie cu capacitate de exercițiu deplină, care locuiesc și gospodăresc împreună cu debitorul persoană fizică, pe numele căruia s-a calculat impozitul sau taxa locală, precum și oricare dintre moștenitorii aflați în indiviziune; în cazul amenzilor, acestea constituie obligația personală a contravenientului;

c) cel care preia, în tot sau în parte, drepturile și obligațiile debitorului supus divizării, fuziunii ori reorganizării judiciare, după caz;

d) persoana căreia i s-a stabilit răspunderea în conformitate cu prevederile legale referitoare la faliment;

e) persoana care își asumă obligația de plată a debitorului, printr-un angajament de plată sau printr-un alt act încheiat în formă autentică, cu asigurarea unei garanții reale la nivelul obligației de plată;

f) asociații sau acționarii la societatea comercială debitoare, potrivit Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

g) alte persoane, în condițiile legii.

(2) Pentru obligațiile restante la bugetul local ale debitorului declarat insolubil în condițiile prezentei ordonanțe răspund solidar cu acesta următoarele persoane:

a) persoanele fizice sau juridice care, în cei 3 ani anteriori datei declarării insolabilității, cu rea-credință, cumpără sau dobândesc în alt mod active de la debitorii care își provoacă astfel insolabilitatea;

b) administratorii, asociații sau acționarii semnificativi, potrivit legii, și alte persoane care exercită ori au exercitat în mod legal administrarea și care au provocat insolabilitatea persoanei juridice debitoare prin înstrăinarea sau ascunderea cu rea-credință, sub orice formă, a bunurilor mobile și imobile proprietate a acestora ori prin nedeclararea schimbării sediului social.

(3) Pentru obligațiile restante la bugetul local ale societății comerciale debitoare răspund solidar administratorii sau persoanele care exercită sau au exercitat în mod legal administrarea societății comerciale și care:

a) au determinat, cu rea-credință, acumularea de obligații restante la bugetul local pe o perioadă de 12 luni consecutive;

b) au sustras bunurile debitorului de la executarea silită;

c) au înstrăinat bunurile, cu bună știință, înainte de începerea executării silite.

Art. 8. — Răspunderea prevăzută la art. 7 alin. (2) și (3) se stabilește în conformitate cu procedura prevăzută de prezenta ordonanță.

CAPITOLUL IV

Termenele de plată

Art. 9. — (1) Obligațiile bugetare locale sunt scadente la termenele prevăzute în actele normative care le reglementează.

(2) Pentru obligațiile la bugetul local care nu au prevăzute termene scadente conform alin. (1) Ministerul Administrației Publice și Ministerul Finanțelor Publice sunt abilitate să stabilească, prin ordin comun, aceste termene.

Art. 10. — (1) Pentru diferențele de obligații la bugetul local, stabilite prin actele de control, sau obligațiile la bugetul local, stabilite prin procesul-verbal de calcul al dobânzilor și penalităților de întârziere pe baza evidenței pe plătitori, termenul de plată se stabilește în funcție de data comunicării acestora, astfel:

a) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 1—15 inclusiv din lună, termenul de plată este până la data de 5 a lunii următoare;

b) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 16—finele lunii inclusiv, termenul de plată este până la data de 20 a lunii următoare.

(2) Actele de control prin care s-au stabilit diferențe de obligații la bugetele locale conform alin. (1) constituie și înștiințare de plată de la data semnării lor de către debitor ori de la data comunicării confirmate, după caz, conform legii.

(3) Exercițarea de către contribuabili a căilor de atac în condițiile prevăzute la art. 190—199 nu suspendă obligația acestora de plată. La cererea debitorului și ținând seama de motivele invocate de acesta, primarii/primarul general al municipiului București/președinții consiliilor județene vor dispune suspendarea obligației de plată a creanțelor la bugetul local, până la soluționarea contestației, cu constituirea unei garanții la nivelul sumei contestate.

(4) Garanția prevăzută la alin. (3) poate fi sub formă de scrisoare de garanție bancară, contract de gaj ori ipotecă, precum și orice altă formă de garanție prevăzută de lege. Garanția se restituie sau se ridică, după caz, de către organele competente numai în cazul în care contestația a fost admisă.

(5) Pentru obligațiile restante la bugetul local, eşalonate sau amânate la plată, conform prevederilor legale, precum și pentru dobânzile datorate pe perioada eşalonării, respectiv a amânării, termenele de plată se stabilesc în documentul prin care se acordă înlesnirea la plată.

Art. 11. — În cazul în care termenul de plată al obligației la bugetul local expiră într-o zi nelucrătoare, acesta se prelungește până în ziua lucrătoare imediat următoare.

CAPITOLUL V

Accesoriile creanțelor bugetelor locale

SECȚIUNEA 1

Dobânzi și penalități de întârziere

Art. 12. — Pentru neachitarea la termenul scadent a obligațiilor la bugetul local debitorii datorează dobânzi și penalități de întârziere.

Art. 13. — (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației la bugetul local și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele de obligații la bugetul local, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare locale, la care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acestora, inclusiv.

(3) În cazul obligațiilor la bugetul local stinse prin compensare, data stingerii este data înregistrării acestei operațiuni în conturile corespunzătoare de venituri ale bugetelor locale respective de către unitățile de trezorerie și contabilitate publică.

(4) Dobânzile prevăzute la alin. (1) se datorează și pe perioada pentru care au fost acordate amânări sau eşalonări la plata obligațiilor bugetare locale restante.

(5) Pentru obligațiile la bugetul local stinse prin executare silită dobânzile se calculează până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire prevăzut la art. 122. În cazul plății prețului în rate dobânzile se calculează până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire a avansului, iar pentru suma rămasă de plată dobânda este datorată de către cumpărător.

(6) Nu se datorează dobânzi pentru sumele datorate cu titlu de amenzi, dobânzi, penalități de întârziere, penalități de orice fel, stabilite potrivit legii.

Art. 14. — (1) Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor locale, contribuțiilor și a altor obligații bugetare locale, cu excepția dobânzilor, penalităților de orice fel și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termen de plată. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor și/sau a penalităților.

(2) Penalitatea de întârziere se datorează până la data începerii procedurii de executare silită.

(3) În cazul în care s-au acordat înlesniri la plata obligațiilor bugetare locale, penalitatea de întârziere se datorează până la data intrării în vigoare a documentului prin care se acordă aceste înlesniri. Nerespectarea înlesnirilor la plată, așa cum au fost acordate, conduce la calculul penalităților de întârziere de la data încetării valabilității acestora, conform legii.

Art. 15. — (1) Pentru obligațiile la bugetul local ale debitorului declarat insolubil dobânzile se calculează până la data încheierii procesului-verbal de constatare a insolvenței.

(2) Pentru obligațiile la bugetul local neplătite la termen atât înainte, cât și după deschiderea procedurii de reorganizare judiciară se datorează dobânzi și penalități de întârziere până la data deschiderii procedurii de faliment, dacă aceasta a fost declanșată înainte de începerea procedurii de executare silită.

Art. 16. — (1) Nivelul dobânzii se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice, corelat cu nivelul dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, o dată pe an, în luna decembrie

pentru anul următor sau în cursul anului, dacă aceasta se modifică cu peste 5 puncte procentuale.

(2) Cota penalităților de întârziere se poate modifica prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice.

SECȚIUNEA a 2-a

Alte penalități

Art. 17. — (1) Nevirarea în termen de 30 de zile de la data scadenței a sumelor datorate cu titlu de obligații bugetare locale calculate și reținute la sursă atrage sancționarea cu o penalitate de 10% din aceste sume a celui obligat să facă, potrivit legii, reținerea și virarea sumelor.

(2) Penalitatea prevăzută la alin. (1) se aplică și plătitorilor de venituri realizate în România de către persoanele fizice și juridice, în cazul în care nu au reținut impozitul datorat, potrivit legii, de către aceste persoane.

Art. 18. — Sancțiunea prevăzută la art. 17 se aplică de către organele competente, o singură dată pentru aceeași sumă reținută și nevirată, respectiv nereținută, iar aceasta nu înlătură obligația de plată a dobânzilor și a penalităților de întârziere, conform legii.

SECȚIUNEA a 3-a

Dobânzi pentru sumele de restituit de la bugetul local

Art. 19. — (1) Pentru sumele de restituit de la bugetul local plătitorii au dreptul la dobândă după expirarea unui termen de 30 de zile de la data depunerii la organul competent a cererii de restituire sau de compensare, după caz.

(2) Nivelul dobânzii prevăzute la alin. (1) este egal cu nivelul dobânzii prevăzute la art. 16 alin. (1). Dobânda se calculează și se plătește numai în lei și se suportă din același buget local și același venit bugetar din care trebuie să se restituie ori să se compenseze, după caz, sumele solicitate de către plătitori.

TITLUL II

Modalități de stingere a obligațiilor bugetelor locale

CAPITOLUL I

Dispoziții comune

Art. 20. — Obligațiile de plată datorate de debitori, atât cele principale, cât și cele accesorii acestora, cum sunt dobânzile, penalitățile de întârziere și penalitățile, se calculează și se plătesc în lei.

Art. 21. — (1) Creanțele bugetelor locale se sting prin plată, compensare, executare silită, prescripție, precum și prin alte modalități prevăzute de prezenta ordonanță.

(2) *Creditor bugetar local*, în înțelesul prezentei ordonanțe, este comuna, orașul, municipiul, sectorul municipiului București, județul, titulare ale codului de înregistrare fiscală, precum și ale conturilor deschise la unitățile teritoriale de trezorerie și contabilitate publică, prin reprezentantul legal al acestora, în calitate de ordonator principal de credite.

CAPITOLUL II

Plata

SECȚIUNEA 1

Mijloace de plată

Art. 22. — (1) Plata obligațiilor la bugetul local se efectuează de către debitori, distinct pe fiecare impozit, taxă locală, chirie, redevență, contribuție sau alte venituri bugetare, inclusiv dobânzi și penalități de orice fel, în următoarea ordine:

a) obligații stabilite prin acte de control cu termene de plată în anul curent, expirate;

b) obligații la bugetul local cu termene de plată în anul curent;

c) accesoriile și penalitățile stabilite asupra obligațiilor pentru anul curent;

d) obligații la bugetul local reprezentând impozite, taxe locale, chirii, redevențe, contribuții și alte venituri bugetare datorate și neachitate la data de 31 decembrie a anului precedent, în ordinea vechimii, până la stingerea integrală a acestora;

e) dobânzi, penalități de întârziere și alte penalități aferente obligațiilor la bugetul local prevăzute la lit. d);

f) obligații la bugetul local cu termene de plată viitoare.

(2) În situația în care debitorul nu efectuează plata obligațiilor la bugetul local conform prevederilor alin. (1), creditorul bugetar local, prin compartimentul de specialitate, va proceda la stingerea obligațiilor bugetare pe care le administrează, în conformitate cu ordinea de plată reglementată de prezenta ordonanță, și va înștiința despre aceasta debitorul în termen de 30 de zile de la data efectuării stingerii.

Art. 23. — (1) Plata obligației la bugetul local se face prin decontare bancară, mandat poștal, în numerar sau prin anulare de timbre fiscale mobile, la termenele stabilite potrivit dispozițiilor legale.

(2) Ministerul Finanțelor Publice împreună cu Banca Națională a României stabilesc de comun acord mijloacele de plată autorizate care vor fi utilizate pentru plata obligațiilor bugetare locale prin decontare bancară.

SECȚIUNEA a 2-a

Data plății

Art. 24. — (1) În cazul plăților în numerar obligația la bugetul local se consideră plătită la data înscrisă în documentul de plată eliberat de organele sau persoanele abilitate ale creditorilor bugetari.

(2) În cazul plății efectuate prin decontare bancară sau prin mandat poștal, pentru obligațiile bugetare locale cu termen de plată fix sau stabilit sub formă de interval, obligația bugetară se consideră plătită la data debitării contului contribuabilului, cu condiția creditării contului bugetar corespunzător.

(3) Nedecontarea de către unitățile bancare a sumelor convenite bugetului local, în termen de 48 de ore de la data debitării contului titularului, atrage pentru banca prestatoare dobânzi și penalități la nivelul celor prevăzute la art. 14 alin. (1), la art. 16 și la art. 17 alin. (1), în favoarea creditorului bugetar local.

CAPITOLUL III

Compensarea

Art. 25. — Prin compensare se sting creanțele bugetului local cu creanțele debitorului, reprezentând sume de restituit de la bugetul local, prevăzute la art. 3, până la concurența celei mai mici sume, când ambele părți dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât și cea de debitor al aceluiași buget local.

Art. 26. — (1) Compensarea obligațiilor la bugetul local datorate de debitor cu creanțele acestuia se face de autoritatea competentă, la cererea debitorului, în termen de 30 de zile, sau din oficiu, la data constatării sumelor virate în plus sau de restituit de la bugetul local.

(2) Compensarea se va efectua cu obligații la bugetul local datorate aceluiași creditor bugetar local, indiferent de natura lor.

(3) Organul competent va înștiința în scris debitorul despre măsura compensării luate potrivit alin. (1), în termen de 10 zile calendaristice de la data efectuării operațiunii.

Art. 27. — Compensarea se efectuează după cum urmează:

a) cu obligații la bugetul local cu termene de plată în anul curent, expirate;

b) cu obligații la bugetul local reprezentând impozite, taxe locale, chirii, redevențe, contribuții și alte venituri ale bugetului local datorate și neachitate la data de 31 decembrie a anului precedent, în ordinea vechimii, până la stingerea integrală a acestora;

c) cu dobânzi, penalități de întârziere și alte penalități aferente obligațiilor la bugetul local prevăzute la lit. b);

d) cu obligații la bugetul local cu termene de plată viitoare, numai la cererea plătitorului.

CAPITOLUL IV

Înlesniri la plata obligațiilor bugetare

Art. 28. — (1) La cererea temeinic justificată a debitorilor, persoane fizice sau juridice, creditorii bugetari locali, prin autoritățile administrației publice locale competente ale acestora, pot acorda pentru obligațiile bugetare restante pe care le administrează următoarele înlesniri la plată:

a) eșalonări la plata impozitelor, taxelor, chiriilor, redevențelor, contribuțiilor și a altor obligații la bugetul local;

b) amânări la plata impozitelor, taxelor, chiriilor, contribuțiilor și a altor obligații la bugetul local;

c) eșalonări la plata dobânzilor și/sau a penalităților de orice fel, cu excepția dobânzilor datorate pe perioada de eșalonare;

d) amânări și/sau scutiri ori amânări și/sau reduceri de dobânzi și/sau penalități de întârziere, cu excepția dobânzilor datorate pe perioada de amânare;

e) scutiri sau reduceri de impozite și taxe locale, în condițiile legii.

(2) Procedura de acordare a înlesnirilor la plată se stabilește prin acte normative speciale.

Art. 29. — (1) Pentru acordarea înlesnirilor la plată creditorii bugetari locali vor cere debitorilor constituirea de garanții.

(2) Pentru obligațiile la bugetul local, datorate și neachitate după data de 1 iulie 2003 de către persoanele fizice, garanția este:

a) o sumă egală cu două rate medii din eşalonare, reprezentând obligații bugetare locale eşalonate și dobânzi calculate, în cazul eşalonărilor la plată;

b) o sumă rezultată din raportul dintre contravaloarea debitelor amânate și dobânzile calculate și numărul de luni aprobate pentru amânare la plată, în cazul amânărilor la plată.

(3) Pentru obligațiile la bugetul local, datorate și neachitate după data de 1 iulie 2003 de către persoanele juridice, garanția este de 100% din totalul creanței bugetare locale pentru care s-a acordat înlesnirea și poate fi sub formă de scrisoare de garanție bancară, gaj ori ipotecă, precum și orice altă formă de garanție prevăzută de lege.

CAPITOLUL V

Înștiințarea de plată

Art. 30. — (1) Dacă debitorul nu și-a plătit obligațiile la bugetul local ori acestea nu au fost stinse în alt mod prevăzut de prezenta ordonanță, organul de executare îi va transmite o înștiințare de plată prin care i se notifică acestuia suma datorată.

(2) În termen de 15 zile de la data comunicării înștiințării de plată debitorul urmează să își plătească obligațiile restante sau să facă dovada stingerii acestora.

(3) Înștiințarea de plată este act premergător executării silită.

TITLUL III

Măsurile asigurătorii

Art. 31. — Măsurile asigurătorii prevăzute în prezentul titlu se dispun și se aduc la îndeplinire prin procedură administrativă de către creditorii bugetari.

Art. 32. — Se vor dispune măsuri asigurătorii de către creditorii bugetari locali, prin reprezentanții legali ori împuterniciți ai acestora, înaintea începerii procedurii de executare silită, atunci când există pericolul ca debitorul să se sustragă de la urmărire sau să își ascundă ori să își risipească averea/patrimoniul.

Art. 33. — Creditorul bugetar local, prin reprezentantul său legal, poate dispune prin procedură administrativă, în temeiul unei dispoziții motivate, poprirea asigurătorie asupra veniturilor și/sau sechestrul asigurător asupra bunurilor mobile și imobile, proprietatea debitorului, după caz, oriunde s-ar afla.

Art. 34. — Măsurile asigurătorii dispuse potrivit art. 33, precum și cele dispuse de instanțele judecătorești sau de alte organe competente se aduc la îndeplinire în conformitate cu dispozițiile referitoare la executarea silită, care se aplică în mod corespunzător.

Art. 35. — Măsurile asigurătorii vor fi ridicate prin dispoziție motivată, emisă de reprezentanții legali ai creditorilor bugetari locali când au încetat motivele pentru care au fost dispuse.

Art. 36. — Măsurile asigurătorii dispuse atât de organele de executare, cât și de instanțele judecătorești ori de alte organe competente, dacă nu au fost desființate în

condițiile legii, rămân valabile pe toată perioada executării silită, fără îndeplinirea altor formalități.

Art. 37. — (1) În cazul înființării sechestrului asigurător asupra bunurilor imobile, un exemplar al procesului-verbal întocmit de organul de executare se comunică pentru înscriere Biroului de carte funciară.

(2) Înscrierea face opozabil sechestrul tuturor celor care, după înscriere, vor dobândi vreun drept asupra imobilului respectiv. Actele de dispoziție ce ar interveni ulterior înscrierii prevăzute la alin. (1) sunt lovite de nulitate absolută.

Art. 38. — Dacă valoarea bunurilor proprii ale debitorului nu acoperă integral creanța bugetară locală, măsurile asigurătorii pot fi înființate și asupra bunurilor deținute de debitor în proprietate comună cu terțe persoane.

Art. 39. — Împotriva actelor de înființare și de aducere la îndeplinire a măsurilor asigurătorii cel interesat poate face contestație în conformitate cu prevederile art. 124.

TITLUL IV

Executarea silită

CAPITOLUL I

Dispoziții comune

Art. 40. — (1) În cazul în care debitorul nu își plătește de bunăvoie obligațiile datorate bugetului local, organele de executare silită, pentru stingerea acestora, vor proceda la acțiuni de executare silită potrivit prezentei ordonanțe.

(2) Executarea silită a creanțelor bugetului local se prescrie în condițiile prevăzute la art. 138.

(3) Executarea silită se desfășoară până la stingerea creanțelor bugetului local înscrise în titlul executoriu, inclusiv a dobânzilor, penalităților de întârziere și altor penalități ori a altor sume, datorate sau acordate potrivit legii prin acesta, precum și a cheltuielilor de executare.

(4) În cazul în care prin titlul executoriu sunt prevăzute, după caz, dobânzi, penalități de întârziere, penalități sau alte sume, fără să fi fost stabilit quantumul acestora, ele vor fi calculate de către organul de executare și consemnate într-un proces-verbal care constituie titlu executoriu.

Art. 41. — (1) Executarea silită începe prin comunicarea unei somații în care i se notifică debitorului că are obligația să efectueze plata sumelor datorate în termen de 15 zile sau să facă dovada stingerii obligației la bugetul local, în caz contrar aplicându-i-se modalitățile de executare silită prevăzute de prezenta ordonanță. Somația este însoțită de o copie certificată de pe titlul executoriu.

(2) Somația cuprinde:

- a) organul de executare emitent;
- b) datele de identificare a debitorului;
- c) data emiterii;
- d) numărul dosarului de executare;
- e) suma pentru care se începe executarea silită;
- f) termenul în care cel somat urmează să plătească obligația prevăzută în titlul executoriu;
- g) indicarea consecințelor nerespectării acesteia;
- h) semnătura și ștampila organului de executare.

(3) Somația este obligatorie și se comunică debitorului după cum urmează:

a) prin poștă, la domiciliul sau la sediul debitorului, după caz, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire;

b) prin executorii bugetari locali, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă privind comunicarea citațiilor și a altor acte de procedură, care se aplică în mod corespunzător;

c) prin prezentarea celui somat și primirea somației de către acesta sub semnătură, ca urmare a înștiințării prin alte mijloace, cum sunt: fax, telefon, e-mail, dacă se asigură transmiterea textului actului și confirmarea primirii acestuia;

d) în cazul în care debitorii refuză primirea somației sau se constată lipsa oricărei persoane la domiciliul sau la sediul social declarat al acestora, comunicarea somației se poate face și prin publicarea unui anunț în cotidiene locale ori centrale sau în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, în care se menționează că a fost emisă somația pe numele debitorului și că acesta este invitat să plătească în termen de 15 zile suma datorată. După publicarea anunțului toate actele întocmite în cadrul procedurii de executare silită sunt opozabile debitorului.

(4) Dovada comunicării somației potrivit alin. (3) se va înscrie de îndată în evidențele organului de executare și va fi păstrată la dosarul de executare.

Art. 42. — (1) Executarea silită se poate întinde asupra tuturor veniturilor și bunurilor proprietate a debitorului, urmăribile potrivit legii, iar valorificarea acestora se efectuează numai în măsura necesară pentru realizarea creanțelor bugetare și a cheltuielilor de executare.

(2) Bunurile supuse unui regim special de circulație pot fi urmărite numai cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.

Art. 43. — (1) Prin sechestrul aplicat asupra bunurilor mobile creditorul bugetar local dobândește un drept de gaj, iar prin sechestrul aplicat asupra bunurilor imobile creditorul bugetar local dobândește un drept de ipotecă.

(2) Dreptul de ipotecă conferă creditorului bugetar local în raport cu alți creditori aceleași drepturi ca și dreptul de ipotecă, în sensul prevederilor dreptului comun.

(3) Din momentul în care se îndeplinește condiția de publicitate prin înscrierea titlului executoriu la Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare, organizată la nivelul Oficiului registrului comerțului, ori în cazul în care bunul se ia în posesie, creditorul bugetar local are prioritate față de garanția reală a celorlalți creditori urmăritori asupra bunului mobil sau sumei în cauză.

Art. 44. — (1) Procedura de executare silită se efectuează din oficiu și, o dată începută, se poate suspenda, întrerupe sau poate înceta numai în cazurile și sub forma prevăzute de prezenta ordonanță.

(2) Executarea silită se suspendă:

a) când suspendarea a fost dispusă de instanța de judecată sau de reprezentantul legal al creditorului bugetar local;

b) de la data comunicării aprobării înlesnirii la plată;

c) în alte cazuri prevăzute de lege.

(3) Executarea silită se întrerupe:

a) la data declarării stării de insolvabilitate a debitorului;

b) în alte cazuri prevăzute de lege.

(4) Executarea silită încetează:

a) dacă s-au stins integral creanțele bugetului local prevăzute în titlul executoriu, inclusiv dobânzile, penalitățile de orice fel, cheltuielile de executare, precum și orice alte sume stabilite în sarcina debitorului, potrivit legii;

b) dacă a fost desființat titlul executoriu;

c) în alte cazuri prevăzute de lege.

Art. 45. — De la data comunicării aprobării, pentru obligațiile bugetului local pentru care s-au aprobat înlesniri la plată, executarea silită nu se pornește sau nu se continuă, după caz.

Art. 46. — Înlesnirile la plată se acordă atât înaintea începerii executării silită, cât și în timpul efectuării acesteia.

SECȚIUNEA 1

Titlul executoriu

Art. 47. — (1) Executarea silită a creanțelor bugetelor locale se efectuează numai în temeiul unui titlu executoriu emis, potrivit prezentei ordonanțe, de organul de executare competent în a cărui rază teritorială își are sediul sau domiciliul debitorul, persoană fizică sau juridică, ori unde acesta este luat în evidența fiscală.

(2) Actul emis potrivit alin. (1), în cuprinsul căruia s-a înscris creanța bugetului local, denumit *titlu executoriu*, va conține:

a) antetul organului emitent;

b) numele și prenumele sau denumirea debitorului;

c) codul numeric personal sau codul unic de înregistrare;

d) domiciliul sau sediul debitorului, numărul de rol nominal unic, precum și orice alte date de identificare;

e) quantumul și natura sumelor datorate și neachitate;

f) temeiul legal al puterii executorii a titlului;

g) data întocmirii titlului executoriu, ștampila și semnătura organului de executare.

(3) Pentru debitorii obligați în mod solidar la plata creanțelor bugetului local se va întocmi un singur titlu executoriu.

Art. 48. — (1) Titlurile executorii emise de alte organe competente, care privesc creanțele bugetelor locale, se transmit în termen de cel mult 30 de zile calendaristice de la emitere, spre executare silită, potrivit legii, organelor prevăzute la art. 49.

(2) Organul de executare va restitui de îndată titlurile executorii organelor emitente, în cazul în care titlurile executorii emise de alte organe decât cele prevăzute la art. 47 alin. (1) nu cuprind unul dintre următoarele elemente:

a) numele și prenumele sau denumirea debitorului;

b) codul numeric personal sau codul unic de înregistrare;

c) domiciliul sau sediul debitorului;

d) quantumul sumei datorate;

e) temeiul legal;

f) semnătura organului care le-a emis și dovada comunicării acestora.

(3) În cazul în care titlul executoriu i-a fost transmis spre executare de către un alt organ, organul de executare îi va confirma primirea, în termen de 30 de zile calendaristice.

SECȚIUNEA a 2-a

Organe de executare. Competențe

Art. 49. — (1) Creditorii bugetari locali, prin organele proprii sau alte organe ale administrației publice locale, sunt abilitați să ducă la îndeplinire măsurile asigurătorii și să efectueze procedura de executare silită prevăzută de prezenta ordonanță.

(2) Creanțele bugetelor locale care se încasează, se administrează, se contabilizează și se utilizează de instituțiile publice de interes local, provenite din venituri proprii, precum și cele rezultate din raporturi juridice contractuale se execută prin organe proprii, acestea fiind abilitate să ducă la îndeplinire măsurile asigurătorii și să efectueze procedura de executare silită, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe.

(3) Organele prevăzute la alin. (1) și (2) sunt denumite în continuare *organe de executare*.

(4) În cazul în care instituțiile publice de interes local transmit titluri executorii privind venituri proprii spre executare silită organelor teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat.

(5) Nu intră sub incidența alin. (4) titlurile executorii transmise organelor teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice în vederea înregistrării la totalul creanțelor, organul de executare al autorității administrației publice locale fiind coparticipant la executarea silită.

Art. 50. — (1) Persoanele din cadrul organelor de executare abilitate să ducă la îndeplinire măsurile asigurătorii și să efectueze procedura de executare silită, potrivit prezentei ordonanțe, sunt denumite *executori bugetari locali*.

(2) Executorii bugetari locali se bucură de protecția legii și sunt investiți cu exercițiul autorității publice pe timpul și în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor și îndatoririlor de serviciu ce le revin potrivit prezentei ordonanțe.

(3) Executorul bugetar local este împuternicit în fața debitorului sau a terților prin legitimația model ITL — 017 și delegația semnată de conducătorul compartimentului de specialitate.

Art. 51. — (1) Pentru efectuarea procedurii de executare silită este competent organul de executare în a cărui rază teritorială se găsesc bunurile urmăribile, coordonarea întregii executări revenind organului în a cărui rază teritorială își are domiciliul sau sediul ori unde este luat în evidență fiscală debitorul, după caz. În cazul în care executarea silită se face prin poprire, organul de executare coordonator poate proceda la aplicarea acestei măsuri de executare asupra terțului poprit, indiferent de locul unde își are sediul sau domiciliul.

(2) Atunci când se constată că există pericolul evident de înstrăinare, substituție sau de sustragere de la executare silită a bunurilor și veniturilor urmăribile ale debitorului, organul de executare coordonator poate proceda la indisponibilizarea și executarea silită a acestora, indiferent de locul în care se găsesc bunurile.

(3) Organul de executare coordonator va sesiza în scris celelalte organe prevăzute la alin. (1), comunicându-le titlul executoriu în copie certificată, situația debitorului, contul în care se vor vira sumele încasate, precum și orice alte date utile pentru identificarea debitorului și a bunurilor ori veniturilor urmăribile.

Art. 52. — Când se constată că domiciliul sau sediul debitorului se află în raza de competență a altui organ de executare, titlul executoriu împreună cu dosarul executării vor fi trimise acestuia, înștiințându-se, dacă este cazul, organul de la care s-a primit titlul executoriu.

Art. 53. — (1) *Organul de executare coordonator*, în cazul debitorilor solidari, este cel în a cărui rază de competență își are domiciliul sau sediul ori este luat în evidență fiscală debitorul despre care există indicii că deține mai multe venituri sau bunuri urmăribile.

(2) Organul de executare coordonator înscrie în întregime debitul în evidențele sale și ia măsuri de executare silită, comunicând întregul debit fiecărui organ de executare în a cărui rază de competență domiciliază sau își au sediul ceilalți codebitori, aplicându-se dispozițiile art. 51.

(3) Organele de executare sesizate, cărora li s-a comunicat debitul, după înscrierea acestuia într-o evidență nominală, vor lua măsuri de executare silită și vor comunica organului de executare coordonator sumele realizate în contul debitorului, în termen de 10 zile de la realizarea acestora.

(4) Dacă organul de executare coordonator, care ține evidența întregului debit, constată că acesta a fost realizat prin actele de executare silită făcute de el însuși și de celelalte organe sesizate potrivit alin. (3), el este obligat să ceară în scris acestora din urmă să înceteze de îndată executarea silită.

Art. 54. — (1) Organele de executare au obligația de a face demersurile necesare pentru identificarea domiciliului sau a sediului debitorului, precum și a bunurilor și veniturilor urmăribile ale acestuia.

(2) Dacă debitorul nu este găsit la domiciliul sau la sediul cunoscut, organul de executare este obligat să solicite organelor de poliție să facă cercetări, precum și să ceară relații de la Oficiul registrului comerțului ori de la orice altă persoană fizică sau juridică ori de la alte organe competente, în scopul stabilirii locului unde se află debitorul și al obținerii oricăror date deținute în legătură cu acesta.

Art. 55. — (1) La cererea organului de executare, băncile, organele de poliție, instituțiile care gestionează registre publice sau altele asemenea ori alte persoane juridice sau fizice sunt obligate să furnizeze de îndată, în scris, datele și informațiile solicitate, în vederea aplicării procedurii de executare silită, precum și pentru luarea altor măsuri privind stingerea creanțelor bugetare locale, chiar dacă prin legi speciale se dispune altfel, fără perceperea de taxe, tarife, comisioane sau alte sume.

(2) Organele de executare sunt obligate să asigure confidențialitatea informațiilor primite.

Art. 56. — Organele de poliție, jandarmerie și alți agenți ai forței publice au obligația să dea concursul organelor de executare, la cererea acestora, în îndeplinirea, potrivit legii, a activității de executare silită.

Art. 57. — (1) Băncile sunt obligate să comunice organelor de executare locale datele de identificare a conturilor pe care le deschid sau le închid titularii lor, forma juridică pe care aceștia o au și domiciliul sau sediul acestora, după caz. Această comunicare se va face în primele 5 zile calendaristice ale fiecărei luni cu privire la conturile deschise sau închise în luna anterioară. Comunicarea va fi adresată organului fiscal care a solicitat informațiile.

(2) Procedurile privind transmiterea informațiilor precizate la alin. (1), prevăzute la art. 57 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 30 august 2002, sunt aplicabile și organelor de executare ale autorităților administrației publice locale.

(3) Informațiile prevăzute la alin. (1) vor fi utilizate exclusiv în scopuri fiscale și cu respectarea obligației prevăzute la art. 215.

Art. 58. — (1) În exercitarea atribuțiilor ce le revin pentru aplicarea procedurii de executare silită executorii bugetari locali pot:

a) să intre în orice incintă de afaceri a debitorului, persoană juridică, sau în alte incinte unde acesta își păstrează bunurile, în scopul identificării bunurilor sau valorilor care pot fi executate silit, precum și să analizeze evidența contabilă a debitorului în scopul identificării terților care datorează sau dețin în păstrare venituri ori bunuri ale debitorului;

b) să intre în toate încăperile în care să găsească bunuri sau valori ale debitorului, persoană fizică, precum și să cerceteze toate locurile în care acesta își păstrează bunurile;

c) să solicite și să cerceteze orice document sau element material care poate constitui o probă în determinarea bunurilor proprietate a debitorului.

(2) Executorul bugetar local poate intra în încăperile ce reprezintă domiciliul sau reședința unei persoane fizice, cu consimțământul acesteia, iar în caz de refuz, organul de executare va cere autorizarea instanței judecătorești competente potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.

(3) Accesul executorului bugetar local în locuința, în incinta de afaceri sau în orice altă încăpere a debitorului, persoană fizică ori juridică, se poate efectua între orele 6,00—20,00, în orice zi lucrătoare. Executarea începută va putea continua în aceeași zi sau în zilele următoare. În cazuri temeinic justificate de pericolul înstrăinării unor bunuri, accesul în încăperile debitorului va avea loc și la alte ore decât cele menționate, precum și în zilele nelucrătoare, în baza autorizației prevăzute la alin. (2).

Art. 59. — În absența debitorului sau dacă acesta refuză accesul în oricare dintre încăperile prevăzute la art. 58 alin. (1) și (3), executorul bugetar local poate să pătrundă în acestea în prezența unui reprezentant al poliției ori al jandarmeriei sau a altui agent al forței publice și a doi martori majori. Dispozițiile art. 58 alin. (2) sunt aplicabile.

Art. 60. — Pentru fiecare debitor aflat în executare silită se deschide un dosar de executare care cuprinde toate documentele încheiate în cadrul procedurii de executare silită.

SECȚIUNEA a 3-a

Cheltuieli de executare

Art. 61. — (1) Cheltuielile de orice fel ocazionate de efectuarea procedurii de executare silită sunt în sarcina debitorului urmărit, dacă legea nu prevede altfel. Conform dovezilor privind cheltuielile făcute, suma ce urmează să fie plătită de către debitor se stabilește de organul de executare prin proces-verbal, pe baza căruia se emite titlul executoriu potrivit prevederilor art. 47 alin. (1).

(2) Cheltuielile de executare silită a creanțelor bugetare locale se avansează de creditorii bugetari locali care au început procedura de executare silită, din bugetul local respectiv.

(3) Cheltuielile de executare care nu au la bază documente care să ateste că au fost efectuate în scopul executării silite nu sunt în sarcina debitorului urmărit.

CAPITOLUL II

Modalități de executare silită

Art. 62. — Organele de executare vor folosi, succesiv sau concomitent, oricare dintre modalitățile de executare silită prevăzute de prezenta ordonanță, dacă legea nu prevede altfel.

SECȚIUNEA 1

Executarea silită prin poprire

Art. 63. — Sunt supuse executării silite prin poprire, potrivit legii, orice sume urmăribile reprezentând venituri și disponibilități bănești în lei și în valută, titluri de valoare sau alte bunuri mobile necorporale, deținute și/sau datorate cu orice titlu debitorului de către terțe persoane sau pe care acestea le vor datora debitorului și/sau le vor deține terții în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente.

Art. 64. — Sumele ce reprezintă venituri ale debitorului persoană fizică, realizate ca angajat, pensiile de orice fel, precum și ajutoarele sau indemnizațiile cu destinație specială sunt supuse urmăririi numai în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă.

Art. 65. — (1) Poprirea asupra veniturilor debitorilor, persoane fizice sau persoane juridice, se înființează de către organul de executare printr-o adresă care va fi trimisă terțului poprit împreună cu o copie certificată de pe titlul executoriu. Totodată va fi înștiințat și debitorul despre înființarea popririi.

(2) Poprirea nu este supusă validării.

(3) Poprirea înființată anterior ca măsură asigurătorie devine executorie prin comunicarea copiei certificate de pe titlul executoriu, făcută terțului poprit, și prin înștiințarea despre aceasta a debitorului.

(4) Terțul poprit este obligat ca, în termen de 5 zile calendaristice de la primirea comunicării ce i s-a făcut potrivit alin. (1) și (3), să înștiințeze organul de executare dacă datorează vreo sumă de bani cu orice titlu debitorului.

(5) Poprirea se consideră înființată la data la care terțul poprit, prin înștiințarea trimisă organului de executare, confirmă că datorează sume de bani debitorului sau la data expirării termenului prevăzut la alin. (4).

(6) După înființarea popririi terțul poprit este obligat să facă de îndată reținerile prevăzute de lege și să vireze sumele reținute în contul bugetar indicat de organul de executare local, comunicând totodată în scris despre existența altor creditori, fără perceperea de taxe, tarife, comisioane sau alte sume, în sarcina debitorilor ori creditorilor locali.

(7) În cazul în care sumele datorate debitorului sunt poprite de mai mulți creditori, terțul poprit îi va anunța în scris despre aceasta pe creditori și va proceda la distribuirea sumelor potrivit ordinii de preferință prevăzute la art. 118.

Art. 66. — (1) Pentru stingerea creanțelor la bugetul local debitorii deținători de conturi bancare pot fi urmăriți prin decontare bancară, prevederile art. 65 alin. (1) aplicându-se în mod corespunzător. În acest caz, o dată cu comunicarea somației și a titlului executoriu, făcută debitorului potrivit art. 41, o copie certificată de pe acest titlu va fi trimisă la banca unde se află deschis contul debitorului. Băncile au obligația să transmită organului de executare, în termenul prevăzut la art. 65 alin. (4), și soluțiile conturilor debitorului existente la data înființării popririi, în situația în care sumele indisponibilizate sunt mai mici decât cele înscrise în titlurile executorii.

(2) Despre această măsură va fi înștiințat și debitorul.

(3) În măsura în care este necesar, pentru achitarea sumei datorate la data sesizării băncii potrivit alin. (1) sumele existente, precum și cele viitoare provenite din încasările zilnice în conturile în lei și în valută sunt indisponibilizate. Din momentul indisponibilizării, respectiv de la data și ora primirii adresei de înființare a popririi asupra disponibilităților bănești, băncile nu vor proceda la decontarea documentelor de plată primite, respectiv la debitarea conturilor debitorilor, și nu vor accepta alte plăți din conturile acestora până la achitarea integrală a obligațiilor bugetare, cu excepția sumelor necesare plății drepturilor salariale.

(4) Dacă debitorul face plata în termenul prevăzut în somație, organul de executare va înștiința de îndată în scris băncile pentru sistarea totală sau parțială a indisponibilizării conturilor și reținerilor. În caz contrar banca este obligată să procedeze conform dispozițiilor alin. (3).

(5) În situația în care titlurile executorii nu pot fi onorate în aceeași zi, băncile vor urmări executarea acestora din încasările zilnice realizate în contul debitorului.

(6) Dispozițiile art. 65 alin. (7) se aplică în mod corespunzător.

(7) Pentru realizarea obligațiilor prevăzute în prezentul articol băncile nu pot percepe taxe, tarife, comisioane sau alte sume de la creditorii bugetari locali.

Art. 67. — Băncile supuse regimului de supraveghere specială sau de administrare specială și care efectuează plățile dispuse în limita încasărilor vor deconta zilnic cu prioritate sumele reprezentând obligațiile bugetelor locale cuprinse în ordinele de plată emise de debitorii și/sau creanțele bugetelor locale cuprinse în dispozițiile de încasare emise de organele de executare.

Art. 68. — (1) Dacă terțul poprit înștiințează organul de executare că nu datorează vreo sumă de bani debitorului urmărit sau nu respectă dispozițiile art. 65 alin. (6) și (7) și ale art. 66, precum și în cazul în care invocă alte neregularități în legătură cu drepturile și obligațiile părților privind înființarea popririi, instanța judecătorească în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau sediul terțului poprit, la cererea organului de executare ori a altei părți interesate, pe baza probelor administrate, va pronunța menținerea sau desființarea popririi.

(2) Judecata se face cu celeritate.

(3) Pe baza hotărârii de menținere a popririi, care constituie titlu executoriu, organul de executare poate începe executarea silită a terțului poprit în condițiile prezentei ordonanțe.

Art. 69. — (1) În cazul în care popririle înființate de organul de executare generează imposibilitatea debitorului de a-și continua activitatea economică, cu consecințe sociale deosebite, creditorul bugetar local, prin reprezentantul său legal, poate dispune, la cererea debitorului și ținând seama de motivele invocate de acesta, suspendarea temporară, totală sau parțială, a executării silite prin decontare bancară.

(2) O dată cu cererea de suspendare debitorul va indica bunurile libere de orice sarcini, oferite în vederea sechestrării, sau alte garanții legale.

SECȚIUNEA a 2-a

Executarea silită a bunurilor mobile

Art. 70. — (1) Executarea silită a bunurilor mobile ale debitorului se face prin sechestrarea și valorificarea acestora, în temeiul unui titlu executoriu, chiar dacă acestea se află la un terț.

(2) Terțul nu se poate opune sechestrării unui bun al debitorului invocând un drept de gaj ori un privilegiu pe care îl are asupra bunurilor.

(3) Sunt supuse executării silite orice bunuri mobile ale debitorului, cu excepțiile prevăzute de lege.

(4) Pentru bunurile mobile anterior sechestrate ca măsură asigurătorie nu este necesară o nouă sechestrare, prevederile art. 36 fiind aplicabile.

(5) Executorul bugetar local, la începerea executării silite, este obligat să verifice dacă bunurile prevăzute la alin. (4) se găsesc la locul aplicării sechestrului și dacă nu au fost substituite sau degradate, precum și să sechestreze alte bunuri ale debitorului, în cazul în care cele găsite la verificare nu sunt suficiente pentru stingerea creanței.

Art. 71. — (1) În cazul debitorului persoană fizică nu pot fi supuse executării silite, fiind necesare vieții și muncii acestuia, precum și familiei sale:

a) bunurile mobile de orice fel care servesc la continuarea studiilor și la formarea profesională, precum și cele strict necesare exercitării profesiei sau a altei ocupații cu caracter permanent, inclusiv cele necesare desfășurării activității agricole, cum sunt: uneltele, semințele, îngrășămintele, furajele și animalele de producție și de lucru;

b) bunurile strict necesare uzului personal sau casnic al debitorului și familiei sale, precum și obiectele de cult religios, dacă nu sunt mai multe de același fel;

c) alimentele necesare debitorului și familiei sale pe timp de două luni, iar dacă debitorul se ocupă exclusiv cu agricultura, alimentele strict necesare până la noua recoltă;

d) combustibilul necesar debitorului și familiei sale pentru încălzit și pentru prepararea hranei, socotit pentru 3 luni de iarnă;

e) obiectele necesare persoanelor cu handicap sau destinate îngrijirii persoanelor bolnave;

f) bunurile declarate neurmăribile prin alte dispoziții legale.

(2) Bunurile debitorului persoană fizică, necesare desfășurării activității de comerț, nu sunt exceptate de la executare silită.

Art. 72. — (1) Aplicarea sechestrului se face de executorul bugetar local, care încheie un proces-verbal de sechestrare.

(2) Procesul-verbal de sechestrul va cuprinde:

a) denumirea organului de executare, indicarea locului, a datei și a orei când s-a făcut sechestrul;

b) numele și prenumele executorului bugetar local care aplică sechestrul, numărul legitimației și al delegației;

c) numărul dosarului de executare, data și numărul de înregistrare a somației, precum și titlul executoriu în baza căruia se face executarea silită;

d) temeiul legal în baza căruia se face executarea silită;

e) sumele datorate pentru a căror executare se aplică sechestrul, inclusiv cele reprezentând dobânzi, penalități și penalități de întârziere, menționându-se și cota acestora, precum și actul normativ în baza căruia a fost stabilită obligația de plată;

f) numele, prenumele și domiciliul debitorului persoană fizică ori, în lipsa acestuia, ale persoanei majore care locuiește împreună cu debitorul sau denumirea și sediul debitorului, numele, prenumele și domiciliul altor persoane majore care au fost de față la aplicarea sechestrului, precum și alte elemente de identificare a acestor persoane;

g) descrierea bunurilor mobile sechestrate și indicarea valorii estimative a fiecăruia, după aprecierea executorului bugetar, pentru identificarea și individualizarea acestora, menționându-se starea de uzură și eventualele semne particulare ale fiecărui bun, precum și dacă s-au luat măsuri spre neschimbare, cum sunt punerea de sigilii, custodia ori ridicarea de la locul unde se află, sau de administrare ori conservare a acestora, după caz;

h) mențiunea că evaluarea se va face înaintea începerii procedurii de valorificare, în cazul în care executorul bugetar nu a putut evalua bunul deoarece aceasta necesită cunoștințe de specialitate;

i) mențiunea făcută de debitor privind existența sau inexistența unui drept de gaj, ipotecă ori privilegiu, după caz, constituit în favoarea unei alte persoane, pentru bunurile sechestrate;

j) numele, prenumele și adresa persoanei căreia i s-au lăsat bunurile, precum și locul de depozitare a acestora, după caz;

k) eventualele obiecții făcute de persoanele de față la aplicarea sechestrului;

l) mențiunea că, în cazul în care în termen de 15 zile de la data încheierii procesului-verbal de sechestrul debitorul nu plătește obligațiile bugetare locale, se va trece la valorificarea bunurilor sechestrate;

m) semnătura executorului bugetar local care a aplicat sechestrul și a tuturor persoanelor care au fost de față la sechestrare. Dacă vreuna dintre aceste persoane nu poate sau nu vrea să semneze, executorul bugetar local va menționa această împrejurare.

(3) Câte un exemplar al procesului-verbal de sechestrul se predă debitorului sub semnătură sau i se comunică la domiciliul ori la sediul acestuia, precum și, atunci când este cazul, custodelui, acesta din urmă semnând, cu mențiunea de primire a bunurilor în păstrare.

Art. 73. — (1) De la data întocmirii procesului-verbal de sechestrul, potrivit art. 72, bunurile sechestrate sunt indisponibilizate. Cât timp durează executarea silită debitorul nu poate dispune de aceste bunuri decât cu aprobarea dată, potrivit legii, de organul competent. Nerespectarea acestei interdicții atrage răspunderea, potrivit legii, a celui în culpă.

(2) Actele de dispoziție care ar interveni ulterior indisponibilizării prevăzute la alin. (1) sunt lovite de nulitate absolută.

Art. 74. — (1) Bunurile mobile sechestrate vor putea fi lăsate în custodia debitorului, a creditorului sau a altei persoane desemnate de organul de executare ori de executorul bugetar local, după caz, sau vor fi ridicate și depozitate de către acesta. Atunci când bunurile sunt lăsate în custodia debitorului sau a altei persoane desemnate conform legii și când se constată că există pericol de substituire sau de degradare, executorul bugetar local poate aplica sigiliul asupra bunurilor.

(2) În cazul în care bunurile sechestrate constau în sume de bani în lei sau în valută, titluri de valoare, obiecte din metale prețioase, pietre prețioase, obiecte de artă, colecții de valoare, acestea se ridică și se depun, cel târziu a doua zi lucrătoare, la unitățile specializate.

(3) Cel care primește bunurile în custodie va semna procesul-verbal de sechestrul.

(4) În cazul în care custodele este o altă persoană decât debitorul sau creditorul, organul de executare îi va stabili acestuia o remunerație, ținând seama de activitatea depusă.

Art. 75. — În cazurile în care nu au fost luate măsuri asigurătorii pentru realizarea integrală a creanței bugetare locale și la începerea executării silite se constată că există pericolul evident de înstrăinare, substituire sau sustragere de la urmărirea a bunurilor urmăribile ale debitorului, sechestrarea lor va fi aplicată o dată cu comunicarea somației.

Art. 76. — (1) În vederea valorificării, organul de executare este obligat să verifice dacă bunurile sechestrate se găsesc la locul menționat în procesul-verbal de sechestrul, precum și dacă nu au fost substituite sau degradate.

(2) Când bunurile sechestrate găsite cu ocazia verificării nu sunt suficiente pentru realizarea creanței bugetare locale, organul de executare va face investigațiile necesare pentru identificarea și urmărirea altor bunuri ale debitorului.

(3) Dacă se constată că bunurile nu se găsesc la locul menționat în procesul-verbal de sechestrul, că au fost substituite sau degradate, executorul bugetar local încheie un proces-verbal de constatare. Pentru bunurile găsite cu prilejul investigațiilor făcute conform alin. (2) se va încheia procesul-verbal de sechestrul.

(4) Dacă se sechestrează și bunuri gajate pentru garantarea creanțelor altor creditori, organul de executare le va trimite și acestora câte un exemplar al procesului-verbal de sechestrul.

Art. 77. — (1) Executorul bugetar local care constată că bunurile fac obiectul unui sechestrul anterior va consemna aceasta în procesul-verbal, la care va anexa o copie de pe procesele-verbale de sechestrul respective. Prin același proces-verbal va declara sechestrate, când este necesar, și alte bunuri pe care le va identifica.

(2) Bunurile înscrise în procesele-verbale de sechestrul încheiate anterior se consideră sechestrate și în cadrul noii executări silite.

Art. 78. — În cazul în care executorul bugetar local constată că în legătură cu bunurile sechestrate s-au săvârșit fapte care pot constitui infracțiuni, va consemna aceasta în procesul-verbal de sechestrul și va sesiza de îndată organele de urmărire penală competente.

*SECȚIUNEA a 3-a***Executarea silită a bunurilor imobile**

Art. 79. — (1) Sunt supuse executării silite bunurile imobile proprietate a debitorului.

(2) Executarea silită imobiliară se întinde deplin drept și asupra bunurilor accesorii bunului imobil, prevăzute de Codul civil. Bunurile accesorii nu pot fi urmărite decât o dată cu imobilul.

Art. 80. — (1) În cazul debitorului persoană fizică nu poate fi supus executării silite spațiul minim locuit de acesta și familia sa, stabilit în conformitate cu normele legale în vigoare.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu sunt aplicabile în cazurile în care executarea silită se face pentru stingerea creanțelor bugetare locale rezultate din săvârșirea de infracțiuni, precum și în cazul stabilirii răspunderii asociațiilor și/sau administratorilor societăților comerciale debitoare.

Art. 81. — Executorul bugetar local care aplică sechestrul încheie un proces-verbal de sechestrul, dispozițiile art. 72 și 73 fiind aplicabile.

Art. 82. — Sechestrul aplicat în temeiul art. 81 constituie ipotecă legală.

Art. 83. — Pentru bunurile imobile sechestrate organul de executare care a instituit sechestrul va solicita de îndată Biroului de carte funciară efectuarea înscripției ipotecare, anexând un exemplar al procesului-verbal de sechestrul. Înregistrarea înscripției ipotecare este exonerată de la plata oricărei taxe.

Art. 84. — Biroul de carte funciară va comunica, în termen de 5 zile lucrătoare, gratuit, organelor de executare, la cererea acestora, celelalte drepturi reale și sarcini care grevează imobilul urmărit, precum și titularii acestora, care vor fi înștiințați de către organul de executare și chemați la termenele fixate pentru vânzarea bunului imobil și distribuirea prețului.

Art. 85. — Creditorii debitorului, alții decât titularii drepturilor menționate la art. 84, sunt obligați ca, în termen de 30 de zile de la înscrierea procesului-verbal de sechestrul al bunului imobil în evidențele de publicitate imobiliară, să comunice în scris organului de executare titlurile pe care le au pentru bunul imobil respectiv.

Art. 86. — (1) La întocmirea procesului-verbal de sechestrul și în tot cursul executării silite organul de executare poate numi un administrator-sechestrul, dacă această măsură este necesară pentru administrarea imobilului urmărit, a chiriilor, a arendeii și a altor venituri obținute din administrarea acestuia, inclusiv pentru apărarea în litigii privind imobilul respectiv.

(2) Administrator-sechestrul poate fi numit creditorul, debitorul ori altă persoană fizică sau juridică.

(3) Administratorul-sechestrul va consemna veniturile încasate potrivit alin. (1) la unitățile abilitate și va depune recipisa la organul de executare.

(4) Când administrator-sechestrul este numită o altă persoană decât creditorul sau debitorul, organul de executare îi va fixa o remunerație, ținând seama de activitatea depusă.

Art. 87. — (1) După primirea procesului-verbal de sechestrul prevăzut la art. 81, debitorul poate solicita organului de executare, în termen de 15 zile de la comunicare, să îi aprobe ca plata integrală a obligației la bugetul local,

inclusiv cheltuielile de executare, să se facă din veniturile bunului imobil urmărit sau din alte venituri ale sale pe timp de cel mult 6 luni.

(2) De la data aprobării cererii debitorului executarea silită începută asupra bunului imobil se suspendă.

(3) Pentru motive temeinice organul de executare poate relua executarea silită imobiliară înainte de expirarea termenului de 6 luni.

(4) Dacă debitorul persoană juridică căruia i s-a aprobat suspendarea conform prevederilor alin. (2) se sustrage ulterior de la executare silită sau își provoacă insolvabilitatea, se vor aplica în mod corespunzător prevederile art. 7 alin. (3) lit. b).

*SECȚIUNEA a 4-a***Executarea silită a fructelor neculese și a recoltelor prinse de rădăcini**

Art. 88. — (1) Executarea silită a fructelor neculese și a recoltelor prinse de rădăcini, care sunt ale debitorului, se efectuează în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe privind bunurile imobile.

(2) Pentru executarea silită a recoltelor și fructelor culese sunt aplicabile prevederile prezentei ordonanțe privind bunurile mobile.

Art. 89. — Organul de executare va hotărî, după caz, valorificarea fructelor neculese sau a recoltelor, așa cum sunt prinse de rădăcini sau după ce vor fi culese.

*SECȚIUNEA a 5-a***Executarea silită a unui ansamblu de bunuri**

Art. 90. — Bunurile mobile și/sau imobile proprietate a debitorului pot fi valorificate în ansamblu dacă organul de executare apreciază că astfel acestea pot fi vândute mai rapid ori în condiții mai avantajoase.

Art. 91. — Pentru executarea silită a bunurilor prevăzute la art. 90 organul de executare va proceda la sechestrarea acestora potrivit prevederilor prezentei ordonanțe.

Art. 92. — Prevederile art. 70—89 privind executarea silită a bunurilor mobile și imobile, precum și ale art. 111 privind vânzarea bunurilor imobile cu plata prețului în rate se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL III

Valorificarea bunurilor mobile și imobile*SECȚIUNEA 1***Dispoziții generale**

Art. 93. — (1) Dacă obligația la bugetul local nu este plătită în termen de 15 zile de la data încheierii procesului-verbal de sechestrul, se va proceda la valorificarea bunurilor sechestrate, cu excepția situațiilor în care, potrivit legii, instanța judecătorească a dispus desființarea sechestrului, suspendarea sau amânarea executării.

(2) În scopul valorificării bunurilor, pentru evaluarea acestora organul de executare va apela la organe și persoane de specialitate, a căror selectare nu este supusă reglementărilor privind achizițiile publice și care sunt obligate să își îndeplinească atribuțiile ce le revin în acest sens.

(3) Atunci când consideră necesar, organul de executare poate proceda la actualizarea prețului de evaluare, prevederile alin. (2) aplicându-se în mod corespunzător.

Art. 94. — (1) Pentru a realiza executarea silită cu rezultate cât mai avantajoase, ținând seama atât de interesul legitim și imediat al creditorului, cât și de drepturile și obligațiile debitorului urmărit, organul de executare va proceda la valorificarea bunurilor sechestrate în una dintre modalitățile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare și care, față de datele concrete ale cauzei, se dovedește a fi mai eficientă.

(2) În sensul alin. (1) se poate proceda la valorificarea bunurilor sau a unui ansamblu de bunuri mobile și/sau imobile prin:

- a) înțelegerea părților;
- b) vânzare directă;
- c) vânzare la licitație;
- d) vânzare în regim de consignație, numai în cazul bunurilor mobile;
- e) alte modalități admise de lege.

(3) Vânzarea bunurilor sechestrate se face numai după împlinirea termenului prevăzut la art. 93, fără efectuarea altei formalități.

(4) Vânzarea se poate face imediat după sechestrarea bunurilor, dacă acestea sunt supuse pericolului degradării sau alterării, după caz.

(5) Dacă din cauza unei contestații sau a unei învoielii între părți data, locul sau ora vânzării directe ori la licitație a fost schimbată de organul de executare, se vor face alte anunțuri, potrivit art. 97 și 98.

Art. 95. — (1) Valorificarea bunurilor potrivit înțelegerii părților se realizează de debitorul însuși, cu acordul organului de executare. Debitorul este obligat să prezinte în scris organului de executare propunerile ce i s-au făcut, indicând numele și adresa potențialului cumpărător, precum și termenul în care acesta din urmă va achita prețul propus.

(2) Prețul propus de cumpărător nu poate fi mai mic decât prețul de evaluare.

(3) Organul de executare, după analiza propunerilor prevăzute la alin. (1), va comunica aprobarea, indicând termenul și contul bugetar în care prețul bunului va fi virat de cumpărător.

(4) Indisponibilizarea prevăzută la art. 73 se ridică după creditarea contului bugetar menționat la alin. (3).

Art. 96. — (1) Valorificarea bunurilor prin vânzare directă se poate realiza în cazul în care, înaintea începerii procedurii de valorificare prin licitație ori pe parcursul acesteia sau după finalizarea ei, dacă bunul nu a fost vândut, o persoană oferă cel puțin prețul de evaluare, dispozițiile art. 97 și 98 fiind aplicabile în mod corespunzător.

(2) Vânzarea directă se realizează prin încheierea unui proces-verbal care constituie titlu de proprietate și care va cuprinde elementele prevăzute la art. 112 sau 113, după caz.

(3) În cazul în care organul de executare înregistrează în condițiile prevăzute la alin. (1) mai multe cereri, va vinde bunul persoanei care oferă cel mai mare preț față de prețul de evaluare.

Art. 97. — (1) Pentru valorificarea bunurilor sechestrate prin vânzare la licitație organul de executare este obligat

să efectueze publicitatea vânzării cu cel puțin 10 zile înainte de data fixată pentru desfășurarea licitației.

(2) Publicitatea vânzării se realizează prin afișarea anunțului privind vânzarea la sediul organului de executare, al primăriei în a cărei rază teritorială se află bunurile sechestrate, la sediul și domiciliul debitorului, la locul vânzării, dacă acesta este altul decât cel unde se află bunurile sechestrate, pe imobilul scos la vânzare, în cazul vânzării bunurilor imobile, și prin anunțuri într-un cotidian național de largă circulație sau într-un cotidian local ori în pagina de Internet, precum și prin alte modalități prevăzute de lege.

(3) Totodată, despre data, ora și locul licitației vor fi înștiințați și debitorul, custodele, administratorul-sechestrului, precum și titularii drepturilor reale și ai sarcinilor care grevează bunul urmărit.

Art. 98. — Anunțul privind vânzarea cuprinde următoarele:

- a) denumirea și sediul organului de executare;
- b) numărul dosarului de executare;
- c) numele și domiciliul ori, după caz, denumirea și sediul debitorului;
- d) bunurile care se oferă spre vânzare și descrierea lor sumară;
- e) prețul de evaluare ori prețul de pornire al licitației, în cazul vânzării la licitație, pentru fiecare bun oferit spre vânzare;
- f) indicarea, dacă este cazul, a drepturilor reale și a privilegiilor care grevează bunurile;
- g) data, ora și locul vânzării;
- h) invitația pentru toți cei care pretind vreun drept asupra bunurilor să înștiințeze despre aceasta organul de executare înainte de data stabilită pentru vânzare;
- i) invitația pentru toți cei interesați în cumpărarea bunurilor să se prezinte la termenul de vânzare la locul fixat în acest scop și până la acel termen să prezinte oferte de cumpărare;
- j) mențiunea că ofertanții sunt obligați să depună, în cazul vânzării prin licitație, până la termenul de vânzare, o taxă de participare reprezentând 10% din prețul de pornire al licitației;
- k) data afișării anunțului privind vânzarea;
- l) semnătura executorului bugetar și ștampila organului de executare.

Art. 99. — (1) Licitația se ține la locul unde se află bunurile sechestrate sau la locul stabilit de organul de executare, după caz.

(2) Debitorul este obligat să permită ținerea licitației în spațiile pe care le deține, dacă sunt adecvate acestui scop.

Art. 100. — (1) Pentru participarea la licitație ofertanții depun, cu cel puțin o zi înainte de data licitației, următoarele documente:

- a) oferta de cumpărare;
- b) dovada depunerii taxei de participare;
- c) împuternicirea persoanei care îl reprezintă pe ofertant;
- d) pentru persoanele juridice de naționalitate română, copie de pe certificatul unic de înregistrare eliberat de oficiul registrului comerțului;
- e) pentru persoanele juridice străine, actul de înmatriculare tradus în limba română;

f) pentru persoanele fizice române, copie de pe actul de identitate;

g) pentru persoanele fizice străine, copie de pe pașaport.

(2) Participanții la licitație pot formula oferte de cumpărare superioare prețului de pornire al licitației.

Art. 101. — (1) Prețul de pornire al licitației este, după caz, prețul de evaluare diminuat cu 10% pentru prima licitație, cu 30% pentru a doua licitație și cu 50% pentru a treia licitație.

(2) Licitația începe de la cel mai mare preț din ofertele de cumpărare scrise, dacă acesta este superior celui prevăzut la alin. (1), iar în caz contrar va începe de la acest din urmă preț.

(3) Adjudecarea se face în favoarea participantului care a oferit cel mai mare preț, dar nu mai puțin decât prețul de pornire.

(4) În cazul prezentării unui singur ofertant la licitație, comisia poate să îl declare adjudecatar, dacă acesta oferă cel puțin prețul de pornire al licitației.

Art. 102. — (1) Taxa de participare se plătește în lei la casieria organului de executare sau la unitatea teritorială de trezorerie și contabilitate publică și reprezintă 10% din prețul de pornire al licitației.

(2) În termen de 5 zile de la data întocmirii procesului-verbal prevăzut la art. 109, organul de executare va dispune în scris restituirea taxei de participare participanților care au depus oferte de cumpărare și nu au fost declarați adjudecatari, iar în cazul adjudecării, taxa se reține în contul prețului.

(3) Taxa de participare nu se restituie ofertanților care nu s-au prezentat la licitație, celui care a refuzat încheierea procesului-verbal de adjudecare, precum și adjudecatarului care nu a plătit prețul, reținându-se în contul organului de executare pentru acoperirea cheltuielilor de executare.

Art. 103. — Vânzarea la licitație a bunurilor sechestrate este organizată de o comisie numită în condițiile stabilite de organul de executare, care este condusă de un președinte.

Art. 104. — (1) Comisia de licitație verifică și analizează documentele de participare prevăzute la art. 100 alin. (1) și afișează la locul licitației, cu cel puțin o oră înaintea începerii acesteia, lista cuprinzând ofertanții care au depus documentația completă de participare.

(2) Comisia de licitație este constituită din 3 persoane numite prin dispoziție de către reprezentantul legal al creditorului bugetar local.

(3) Ofertanții se identifică după numărul de ordine de pe lista de participare, după care președintele comisiei anunță obiectul licitației, precum și modul de desfășurare a acesteia.

Art. 105. — La termenele fixate pentru ținerea licitației executorul bugetar va da citire mai întâi anunțului de vânzare și apoi ofertelor scrise primite până la data prevăzută la art. 100.

Art. 106. — Dacă la prima licitație nu s-au prezentat ofertanți sau nu s-a obținut cel puțin prețul de pornire al licitației conform art. 101, organul de executare va fixa un termen în cel mult 30 de zile, în vederea ținerii celei de-a doua licitații.

Art. 107. — (1) În cazul în care nu s-a obținut prețul de pornire nici la a doua licitație ori nu s-au prezentat ofertanți, organul de executare va fixa un termen în cel mult 30 de zile, în vederea ținerii celei de-a treia licitații.

(2) La a treia licitație creditorii urmăritori sau intervenienți nu pot să adjucece bunurile oferite spre vânzare la un preț mai mic de 55% din prețul de evaluare.

Art. 108. — Pentru fiecare termen de licitație se va face o nouă publicitate a vânzării, conform prevederilor art. 97 și 98.

Art. 109. — (1) După licitarea fiecărui bun se va întocmi un proces-verbal privind desfășurarea și rezultatul licitației.

(2) În procesul-verbal prevăzut la alin. (1) se vor menționa:

- a) denumirea și sediul organului de executare;
- b) numele și prenumele sau denumirea debitorului și ale cumpărătorului;
- c) domiciliul sau sediul debitorului și cumpărătorului;
- d) numărul dosarului de executare;
- e) bunurile adjudecate, prețul la care bunul a fost adjudecat și taxa pe valoarea adăugată, dacă este cazul;
- f) toți cei care au participat la licitație și sumele oferite de fiecare participant;
- g) situațiile în care vânzarea nu s-a realizat, dacă este cazul.

Art. 110. — (1) După adjudecarea bunului adjudecatarul este obligat să plătească prețul, diminuat cu contravaloarea taxei de participare, în lei, în numerar, imediat sau prin decontare bancară în cel mult 15 zile de la data adjudecării.

(2) Dacă adjudecatarul nu plătește prețul în termenul prevăzut la alin. (1), procedura vânzării la licitație se va relua, de la momentul întreruperii ei, în termen de 5 zile, acesta fiind obligat să plătească cheltuielile prilejuite de noua licitație și, în cazul în care prețul obținut la noua licitație este mai mic, diferența de preț.

(3) Adjudecatarul va putea să achite la următoarea licitație prețul oferit inițial, caz în care va fi obligat numai la plata cheltuielilor cauzate de noua licitație.

(4) Dacă la următoarea licitație bunul nu a fost vândut, fostul adjudecatar este obligat să plătească toate cheltuielile prilejuite de urmărirea acestuia.

Art. 111. — (1) În cazul vânzării la licitație a bunurilor imobile, cumpărătorii pot solicita plata prețului în rate, în cel mult 12 rate lunare, cu un avans de minimum 50% din prețul de adjudecare al bunului imobil și cu plata unei dobânzi stabilite conform prezentei ordonanțe. Organul de executare va stabili condițiile și termenele de plată a prețului în rate.

(2) Cumpărătorul nu va putea înstrăina bunul imobil decât după plata prețului în întregime și a dobânzii stabilite.

(3) În cazul neplății avansului prevăzut la alin. (1), dispozițiile art. 110 se aplică în mod corespunzător.

(4) Suma reprezentând dobânda nu stinge creanțele bugetelor locale pentru care s-a început executarea silită.

Art. 112. — (1) În cazul vânzării bunurilor imobile, după plata în întregime a prețului sau a avansului prevăzut la art. 111 alin. (1), dacă bunul a fost vândut cu plata în rate, organul de executare va încheia procesul-verbal de

adjudecare care constituie titlu de proprietate pentru imobilul transmis, pe baza căruia se face înscrierea în Cartea funciară.

(2) Procesul-verbal de adjudecare va cuprinde următoarele mențiuni:

- a) denumirea și sediul organului de executare;
- b) numărul dosarului de executare;
- c) numărul și data procesului-verbal de desfășurare a licitației;
- d) numele și domiciliul sau, după caz, denumirea și sediul debitorului și ale cumpărătorului;
- e) codul numeric personal sau codul unic de înregistrare al debitorului și al cumpărătorului;
- f) prețul la care s-a adjudecat bunul și taxa pe valoarea adăugată, dacă este cazul;
- g) modalitatea de plată a diferenței de preț, în cazul în care vânzarea s-a făcut cu plata în rate;
- h) datele de identificare a bunului;
- i) mențiunea că acest document constituie titlu de proprietate și că poate fi înscris în Cartea funciară;
- j) mențiunea că pentru creditor procesul-verbal de adjudecare constituie documentul pe baza căruia se emite titlul executoriu împotriva cumpărătorului care nu plătește diferența de preț, în cazul în care vânzarea s-a făcut cu plata prețului în rate;
- k) semnătura executorului bugetar și ștampila organului de executare;
- l) semnătura cumpărătorului sau a reprezentantului său legal, după caz.

(3) Câte un exemplar al procesului-verbal de adjudecare se va transmite organului de execuare coordonator și cumpărătorului.

(4) Un exemplar al procesului-verbal de adjudecare a bunului imobil va fi trimis, în cazul vânzării cu plata în rate, Biroului de carte funciară pentru a înscrie interdicția de înstrăinare și grevare a bunului până la plata integrală a prețului și a dobânzii stabilite.

(5) În cazul în care cumpărătorul căruia i s-a încuviințat plata prețului în rate nu plătește restul de preț în condițiile și la termenele stabilite, el va putea fi executat silit pentru plata sumei datorate, în baza titlului executoriu emis în condițiile prezentei ordonanțe.

Art. 113. — (1) În cazul vânzării bunurilor mobile, după plata prețului executorul bugetar întocmește un proces-verbal de adjudecare care constituie titlu de proprietate.

- (2) Procesul-verbal de adjudecare va cuprinde:
- a) denumirea și sediul organului de executare;
 - b) numărul dosarului de executare;
 - c) numărul și data procesului-verbal de desfășurare a licitației;
 - d) numele și domiciliul sau, după caz, denumirea și sediul debitorului și ale cumpărătorului;
 - e) codul numeric personal sau codul unic de înregistrare al debitorului și al cumpărătorului;
 - f) prețul la care s-a adjudecat bunul și taxa pe valoarea adăugată, dacă este cazul;
 - g) datele de identificare a bunului;
 - h) mențiunea că acest document constituie titlu de proprietate;
 - i) semnătura executorului bugetar și ștampila organului de executare;

j) semnătura cumpărătorului sau a reprezentantului său legal, după caz.

Art. 114. — (1) Dacă bunurile supuse executării silită nu au putut fi valorificate prin modalitățile prevăzute la art. 94, organul de executare va repeta procedura de licitație cel puțin o dată pe an în cadrul termenului de prescripție a dreptului de a cere executarea silită.

(2) În cazul în care bunurile nu au fost valorificate conform alin. (1), ele vor putea fi valorificate prin celelalte forme de vânzare ori se vor putea restitui debitorului. O dată cu restituirea bunurilor imobile se va lua măsura radierii inscripției ipotecare.

(3) Atât timp cât, potrivit alin. (1), poate avea loc reluarea procedurii de licitație, se menține indisponibilizarea bunului, dispusă potrivit art. 73 și 81, după caz. În aceeași perioadă organul de executare va putea, după caz, să ia măsura numirii, menținerii ori schimbării administratorului-sechestrului sau va putea proceda la valorificarea bunului imobil în orice alt mod admis de lege.

(4) În cazul în care debitorii ale căror bunuri sunt sechestrate și urmează să li se restituie în conformitate cu alin. (2) și-au mutat domiciliul sau sediul social declarat și nu pot fi identificați la noul domiciliu sau sediu ori asociații sau acționarii au plecat din țară, aceste bunuri vor fi păstrate până la împlinirea unui termen de 6 luni, după care sunt aplicabile prevederile art. 477 din Codul civil.

Art. 115. — În cazul în care prin executarea silită efectuată nu s-au realizat obligațiile stabilite în sarcina debitorului, organul de executare va întocmi un proces-verbal în care va consemna atât sumele încasate, cât și sumele care nu au fost recuperate.

Art. 116. — (1) În tot cursul executării silită asupra bunurilor imobile ale debitorului persoană juridică, inclusiv în perioada în care poate avea loc reluarea procedurii de licitație în condițiile art. 114 alin. (1), obligațiile față de bugetul local pot fi stinse, la cererea debitorului și cu aprobarea consiliului local sau județean, prin trecerea în proprietatea publică a unității administrativ-teritoriale a bunurilor imobile supuse executării silită.

(2) De la data depunerii cererii de către debitor până la data întocmirii procesului-verbal de trecere în proprietatea publică a unității administrativ-teritoriale sau până la luarea hotărârii de către consiliul local sau județean, în caz de respingere a cererii, bunul imobil rămâne indisponibilizat potrivit art. 73.

(3) Procesul-verbal de trecere în proprietatea publică a unității administrativ-teritoriale a bunului imobil constituie titlu de proprietate. Operațiunea de transfer al dreptului de proprietate, ca efect al dării în plată, este scutită de taxa pe valoarea adăugată.

(4) Bunurile imobile trecute în proprietatea publică a unității administrativ-teritoriale conform alin. (1) pot fi date în administrare în condițiile legii.

SECȚIUNEA a 2-a

Eliberarea și distribuirea sumelor realizate prin executare silită

Art. 117. — (1) Suma realizată după începerea executării silită reprezintă totalitatea sumelor încasate după emiterea somației, prin orice modalitate prevăzută de prezenta ordonanță.

(2) Creanța bugetară locală înscrisă în titlul executoriu se stinge cu suma realizată conform alin. (1), în ordinea vechimii, mai întâi creanța principală și apoi accesoriile acesteia.

(3) Dacă suma ce reprezintă atât creanța bugetară, cât și cheltuielile de executare este mai mică decât suma realizată prin executare silită, cu diferența se va proceda la compensare, potrivit art. 27, sau se restituie, la cerere, debitorului.

Art. 118. — (1) În cazul în care executarea silită a fost pornită de mai mulți creditori sau când până la eliberarea ori distribuirea sumei rezultate din executare au depus și alți creditori titlurile lor, organele prevăzute la art. 49 vor proceda la distribuirea sumei, potrivit următoarei ordini de preferință, dacă legea nu prevede altfel:

a) creanțele reprezentând cheltuielile de orice fel, făcute cu urmărirea și conservarea bunurilor al căror preț se distribuie;

b) creanțele reprezentând salarii și alte datorii asimilate acestora, pensiile, sumele convenite șomerilor, potrivit legii, ajutoarele pentru întreținerea și îngrijirea copiilor, pentru maternitate, pentru incapacitate temporară de muncă, pentru prevenirea îmbolnăvirilor, refacerea sau întărirea sănătății, ajutoarele de deces, acordate în cadrul asigurărilor sociale de stat, precum și creanțele reprezentând obligația de reparare a pagubelor cauzate prin moarte, vătămarea integrității corporale sau a sănătății;

c) creanțele rezultând din obligații de întreținere, alocații pentru copii sau de plată a altor sume periodice destinate asigurării mijloacelor de existență;

d) creanțele bugetare provenite din impozite, taxe, contribuții și din alte sume stabilite potrivit legii, datorate bugetului de stat, bugetului trezoreriei statului, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetelor locale și bugetelor fondurilor speciale;

e) creanțele rezultând din împrumuturi acordate de stat;

f) creanțele reprezentând despăgubiri pentru repararea pagubelor pricinuite proprietății publice prin fapte ilicite;

g) creanțele rezultând din împrumuturi bancare, din livrări de produse, prestări de servicii sau executări de lucrări, precum și din chirii sau arezi;

h) creanțele reprezentând amenzi convenite bugetului de stat sau bugetelor locale;

i) alte creanțe.

(2) Pentru plata creanțelor care au aceeași ordine de preferință, dacă legea nu prevede altfel, suma realizată din executare se repartizează între creditori proporțional cu creanța fiecăruia.

Art. 119. — (1) Creditorii bugetari locali care au un privilegiu prin efectul legii și care îndeplinesc condiția de publicitate sau posesie a bunului mobil au prioritate la distribuirea sumei rezultate din vânzare față de alți creditori care au garanții reale asupra bunului respectiv.

(2) Accesoriile creanței principale prevăzute în titlul executoriu vor urma ordinea de preferință a creanței principale.

Art. 120. — (1) În cazul vânzării bunurilor grevate printr-un drept de gaj, ipotecă sau alte drepturi reale, despre care a luat cunoștință în condițiile art. 76 alin. (4) și ale art. 84, organul de executare este obligat să îi înștiințeze din oficiu pe creditorii în favoarea cărora au fost conservate aceste sarcini, pentru a participa la distribuirea prețului.

(2) Creditorii care nu au participat la executarea silită pot depune titlurile lor, în vederea participării la distribuirea sumelor realizate prin executare silită, numai până la data întocmirii de către organele de executare a procesului-verbal privind eliberarea sau distribuirea acestor sume.

Art. 121. — Eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silită se va face numai după trecerea unui termen de 15 zile de la data depunerii sumei, când organul de executare va proceda, după caz, la eliberarea sau distribuirea sumei, cu înștiințarea părților și a creditorilor care și-au depus titlurile.

Art. 122. — (1) Cu privire la eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silită executorul bugetar va întocmi de îndată un proces-verbal, care se va semna de toți cei prezenți la aceasta.

(2) Cel nemulțumit de modul în care se face eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silită poate cere executorului bugetar să consemneze în procesul-verbal obiecțiile sale.

Art. 123. — După întocmirea procesului-verbal prevăzut la art. 122 alin. (1) nici un creditor nu mai este în drept să ceară să participe la distribuirea sumelor rezultate din executarea silită.

TITLUL V

Contestația la executarea silită

Art. 124. — (1) Cei interesați pot face contestație împotriva oricărui act de executare silită efectuat cu încălcarea prevederilor prezentei ordonanțe de către organele de executare, precum și în cazul în care aceste organe refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile legii.

(2) Contestația poate fi făcută și împotriva titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o procedură care să prevadă posibilitatea ca instanța competentă să se pronunțe asupra acestuia.

Art. 125. — (1) Contestația se poate face în termen de 15 zile, sub sancțiunea decăderii, de la data când:

a) contestatorul a luat cunoștință de executarea ori de actul de executare pe care le contestă, din comunicarea somației sau din altă înștiințare primită ori, în lipsa acestora, cu ocazia efectuării executării silite sau în alt mod;

b) contestatorul a luat cunoștință, potrivit lit. a), de refuzul organului de executare de a îndeplini un act de executare;

c) cel interesat a luat cunoștință, potrivit lit. a), de eliberarea sau distribuirea sumelor pe care le contestă.

(2) Contestația prin care o terță persoană pretinde că are un drept de proprietate sau un alt drept real asupra bunului urmărit poate fi introdusă cel mai târziu în termen de 15 zile după efectuarea executării.

(3) Neintroducerea contestației în termenul prevăzut la alin. (2) nu îl împiedică pe cel de-al treilea să își realizeze dreptul pe calea unei cereri separate, potrivit dreptului comun.

Art. 126. — Contestația se introduce la judecătoria în a cărei rază teritorială se află sediul organului de executare.

Art. 127. — (1) Contestația la executare se face cu condiția depunerii numai de către persoanele juridice a unei cauțiuni egale cu 20% din quantumul sumei datorate, la casieria organului de executare sau la unitatea teritorială a trezoreriei statului.

(2) Dovada privind plata cauțiunii prevăzute la alin. (1) va însoți în mod obligatoriu contestația debitorului, fără de care aceasta nu va putea fi înregistrată.

(3) Verificarea quantumului cauțiunii se va efectua de judecătorul de serviciu la data înregistrării contestației.

Art. 128. — La judecarea contestației instanța va cita și organul de executare în a cărui rază teritorială se găsesc bunurile urmărite ori, în cazul executării prin poprire, își are sediul sau domiciliul terțul poprit.

Art. 129. — La cererea părții interesate instanța poate decide, în cadrul contestației la executare, asupra împărțirii bunurilor pe care debitorul le deține în proprietate comună cu alte persoane.

Art. 130. — (1) Dacă admite contestația la executare, instanța, după caz, poate dispune anularea actului de executare contestat sau îndreptarea acestuia, anularea ori încetarea executării înseși, anularea sau lămurirea titlului executoriu ori efectuarea actului de executare a cărui îndeplinire a fost refuzată.

(2) În cazul anulării actului de executare contestat sau al încetării executării înseși și anulării titlului executoriu, instanța poate dispune prin aceeași hotărâre să i se restituie celui îndreptățit suma ce i se cuvine din valorificarea bunurilor sau din reținerile prin poprire.

(3) În cazul respingerii contestației contestatorul poate fi obligat, la cererea organului de executare, la despăgubiri pentru pagubele cauzate prin întârzierea executării, iar când contestația a fost exercitată cu rea-credință, el va fi obligat și la plata unei amenzi de la 500.000 lei la 10.000.000 lei.

TITLUL VI

Procedura în caz de insolvabilitate și prescripția

CAPITOLUL I Insolvabilitatea

Art. 131. — (1) Obligațiile bugetare locale urmărite de organele de executare pot fi scăzute din evidența acestora în cazul în care debitorul respectiv se găsește în stare de insolvabilitate.

(2) Procedura de insolvabilitate este aplicabilă în următoarele situații:

- debitorul nu are venituri sau bunuri urmăribile;
- când după încetarea executării silite pornite împotriva debitorului rămân debite neachitate;
- debitorul a dispărut sau a decedat fără să lase avere;
- debitorul nu este găsit la ultimul domiciliu sau sediu cunoscut ori în alte locuri unde există indicii că a avut avere nu se găsesc venituri sau bunuri urmăribile;

e) când, potrivit legii, debitorul persoană juridică își încetează existența și au rămas neachitate obligații bugetare.

(3) Prevederile alin. (2) sunt aplicabile debitorilor în cazul în care nu există persoane responsabile potrivit art. 7.

Art. 132. — În cazurile în care se constată că debitorii au dobândit venituri sau bunuri urmăribile după declararea stării de insolvabilitate, organele de executare vor lua măsurile necesare de redebitare a sumelor și de executare silită.

Art. 133. — (1) Organul de executare este în drept ca pentru creanțele bugetului local, datorate de comercianții societății comerciale, cooperative de consum ori cooperative meșteșugărești sau persoane fizice, să ceară instanțelor judecătorești competente începerea procedurii reorganizării judiciare și a falimentului, în condițiile legii.

(2) Cererile organelor prevăzute la art. 49 alin. (1) privind începerea procedurii reorganizării judiciare și a falimentului se vor înainta instanțelor judecătorești și sunt scutite de consemnarea vreunei cauțiuni.

Art. 134. — (1) Măsurile întreprinse de organele de executare în condițiile prezentei ordonanțe nu se suspendă ca urmare a declanșării procedurii reorganizării judiciare sau a falimentului.

(2) În vederea executării silite a bunurilor urmărite autoritățile administrației publice locale pot solicita judecătorului-sindic luarea în posesie a acestora. Judecătorul-sindic poate dispune ca administratorul sau lichidatorul să predea autorităților administrației publice locale bunul în vederea valorificării.

Art. 135. — În cazuri excepționale, pentru motive temeinice, la propunerea ordonatorilor principali de credite, prin hotărâre, Guvernul poate aproba anularea unor categorii de obligații bugetare.

Art. 136. — În situațiile în care cheltuielile de executare, exclusiv cele privind comunicarea prin poștă, sunt mai mari decât obligațiile bugetare supuse executării silite, conducătorul organului de executare poate aproba anularea debitelor respective.

CAPITOLUL II

Prescripția și dreptul de a cere executarea silită

Art. 137. — Termenele de prescripție a dreptului de a cere executarea silită privind o creanță a bugetului local încep la data încheierii anului financiar în care a luat naștere acest drept.

Art. 138. — (1) Dreptul de a cere executarea silită a creanțelor bugetare se prescrie în termen de 5 ani de la data încheierii anului financiar în care a luat naștere acest drept.

(2) Termenul de prescripție prevăzut la alin. (1) se aplică și creanțelor bugetare provenind din amenzi contravenționale.

Art. 139. — Termenul de prescripție prevăzut la art. 138 se suspendă:

- în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;
- în cazurile și în condițiile în care suspendarea executării silite este prevăzută de lege ori a fost dispusă de instanța judecătorească sau de alt organ competent;

c) pe perioada respectării amânării sau eşalonării plăţii obligaţiei bugetare acordate ca urmare a înlesnirilor la plată dispuse prin lege, hotărâre a Guvernului ori aprobate de organul competent;

d) cât timp debitorul, cu rea-credinţă, îşi sustrage veniturile şi bunurile de la executarea silită;

e) în alte cazuri prevăzute de lege.

Art. 140. — Termenul de prescripţie prevăzut la art. 138 se întrerupe:

a) în cazurile şi în condiţiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripţie a dreptului la acţiune;

b) pe data îndeplinirii de către debitor, înainte de începerea executării silită sau în cursul acesteia, a unui act voluntar de executare a obligaţiei prevăzute în titlul executoriu ori a recunoaşterii în orice alt mod a datoriei;

c) pe data îndeplinirii, în cursul executării silită, a unui act de executare silită;

d) pe data întocmirii, în condiţiile prezentei ordonanţe, a actului de constatare a insolabilităţii debitorului;

e) în alte cazuri prevăzute de lege.

Art. 141. — Sumele achitate de debitor în contul unor obligaţii bugetare, după îndeplinirea termenului de prescripţie, nu se restituie.

Art. 142. — Dreptul de a cere compensarea sau restituirea sumelor privind obligaţiile bugetelor locale se prescrie în termen de 5 ani de la data încheierii anului financiar în care a luat naştere dreptul la compensare sau restituire.

Art. 143. — Dacă organul de executare constată împlinirea termenului de prescripţie a dreptului de a cere executarea silită a creanţelor bugetelor locale, acesta va proceda la încetarea măsurilor de realizare şi la scăderea acestora din evidenţa analitică pe plătitori.

TITLUL VII

Restituirea sumelor achitate în plus

Art. 144. — (1) Se restituie, la cerere, debitorului următoarele sume:

a) cele plătite fără existenţa unui titlu de creanţă;

b) cele plătite în plus faţă de obligaţia bugetară locală;

c) cele plătite ca urmare a unei erori de calcul;

d) cele plătite ca urmare a aplicării eronate a prevederilor legale;

e) cele stabilite prin hotărâri sau decizii ale organelor jurisdicţionale ori administrative;

f) cele rămase după efectuarea distribuirii prevăzute la art. 118;

g) cele rezultate din valorificarea bunurilor sechestrate sau din reţinerile prin poprire, precum şi cautiunea depusă în conformitate cu prevederile art. 127 alin. (1), după caz, în temeiul hotărârii judecătoreşti prin care se dispune desfiinţarea executării silită.

(2) În cazul restituirii sumelor în valută confiscate, aceasta se realizează conform legii, în lei la cursul de referinţă al pieţei valutare pentru euro, comunicat de Banca Naţională a României, de la data rămânerii definitive şi irevocabile a hotărârii judecătoreşti prin care se dispune restituirea.

Art. 145. — Dacă debitorul înregistrează obligaţii ale bugetului local restante, sumele prevăzute la art. 144 se

vor restitui numai după efectuarea compensării potrivit prezentei ordonanţe.

Art. 146. — (1) În cazul în care suma de restituit este mai mică decât obligaţiile la bugetul local restante ale debitorului, se va efectua compensarea până la concurenţa sumei de restituit.

(2) În cazul în care suma de restituit este mai mare decât suma reprezentând obligaţii restante ale debitorului, se va efectua compensarea până la concurenţa acestor obligaţii restante, diferenţa rezultată restituindu-se debitorului.

TITLUL VIII

Stabilirea răspunderii altor persoane decât debitorul

Art. 147. — (1) Răspunderea persoanelor prevăzute la art. 7 alin. (2) şi (3) se va stabili potrivit dispoziţiilor alin. (2) şi (3) din prezentul articol, respectiv ale art. 148—150.

(2) În scopul prevăzut la alin. (1) organul de executare va întocmi un proces-verbal în care vor fi arătate motivele de fapt şi de drept pentru care este angajată răspunderea persoanei în cauză. Procesul-verbal se va supune spre aprobare conducerii organului de executare.

(3) Pe baza procesului-verbal aprobat potrivit alin. (2) se va întocmi titlul de creanţă privind obligaţia la plată a persoanei răspunzătoare potrivit art. 7, care va cuprinde:

a) antetul organului emitent;

b) numele şi prenumele sau denumirea persoanei responsabile, obligată la plata obligaţiei bugetare locale a debitorului principal; codul unic de înregistrare şi/sau codul numeric personal; domiciliul sau sediul acestuia, precum şi orice alte date de identificare;

c) numele şi prenumele sau denumirea debitorului principal; codul unic de înregistrare şi/sau codul numeric personal; domiciliul sau sediul acestuia, precum şi orice alte date de identificare;

d) cuantumul şi natura sumelor datorate;

e) termenul în care responsabilul este obligat la plata obligaţiei bugetare locale a debitorului principal;

f) temeiul legal şi motivele în fapt ale angajării răspunderii;

g) numărul şi data procesului-verbal;

h) data întocmirii actului;

i) stampila şi semnătura organului de executare.

(4) Răspunderea va fi stabilită atât pentru obligaţia principală, cât şi pentru accesoriile acesteia.

Art. 148. — Titlul de creanţă prevăzut la art. 147 alin. (3) va fi comunicat persoanei obligate la plată, menţionându-se că aceasta urmează să facă plata în termenul stabilit.

Art. 149. — (1) Împotriva titlului de creanţă comunicat potrivit art. 148 se poate face contestaţie, în termen de 15 zile de la comunicare, la instanţa judecătorească competentă.

(2) Titlul de creanţă care nu a fost atacat în termenul prevăzut la alin. (1) constituie titlu executoriu.

Art. 150. — (1) În cazul în care persoana responsabilă nu va efectua plata în termenul indicat în titlul de creanţă, organul de executare va începe procedura de executare silită împotriva acesteia.

(2) Procedura de executare silită asupra persoanei responsabile se va realiza în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe și nu va împiedica continuarea, dacă este cazul, a procedurii de executare silită începute asupra debitorului principal.

TITLUL IX

Procedura de întocmire și depunere a declarațiilor de impunere pentru impozitele și taxele locale

Art. 151. — (1) Toate persoanele fizice sau juridice, române și străine, care, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 36/2002 privind impozitele și taxele locale, republicată, cu completările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța Guvernului nr. 36/2002*, trebuie să întocmească și să depună declarații, declarații de impunere, declarații speciale de impunere, deconturi, deconturi de impunere sau declarații—deconturi de impunere, după caz, denumite în continuare *declarații de impunere*.

(2) Contribuabilii prevăzuți la alin. (1), inclusiv instituțiile publice, sunt obligați să depună declarații de impunere ori de câte ori se modifică materia impozabilă sau situația contribuabililor, chiar dacă, potrivit legii, sunt scutiți de la plata impozitelor sau taxelor locale ori pentru bunurile pe care le dețin în proprietate nu datorează impozite sau taxe locale.

(3) Declarația de impunere se întocmește prin grija și pe răspunderea contribuabililor, prin completarea unui formular specific impozitului sau taxei locale respective. La cererea contribuabilului acest formular se pune la dispoziția sa, în mod gratuit, de către compartimentul de specialitate.

(4) Declarațiile de impunere se întocmesc și se depun, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 36/2002, precum și ale prezentei ordonanțe, la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale.

Art. 152. — (1) Declarația de impunere trebuie să cuprindă:

a) elemente de identificare a contribuabilului:

1. în cazul persoanelor fizice: numele și prenumele, adresa domiciliului și/sau a reședinței, codul numeric personal, precum și numărul de rol nominal unic;

2. în cazul persoanelor juridice: denumirea, adresa sediului/punctului de lucru, codul de înregistrare fiscală/codul unic de înregistrare, precum și numărul de rol nominal unic;

b) obiectul impozabil, precum și elementele pe care se fundamentează calculul sau evaluarea impozitului ori taxelor locale la momentul declarării;

c) cuantumul impozitelor sau taxelor locale, după caz, în situația în care obligația calculării impozitului ori a taxei locale revine, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 36/2002, contribuabilului;

d) semnăturile autorizate și ștampila, dacă este cazul.

(2) Conținutul și modelul formularelor tipizate, specifice impozitelor și taxelor locale, se stabilesc prin ordin comun al ministrului administrației publice și al ministrului finanțelor publice, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se pot modifica și actualiza pe măsura

modificării reglementărilor legale în materie de impozite și taxe locale, precum și ori de câte ori este necesar.

(3) Plata impozitului sau a taxei locale nu suspendă obligativitatea contribuabilului de a depune declarația de impunere.

Art. 153. — Declarația de impunere întocmită pentru fiecare fel de impozit sau taxă se depune de contribuabil la termenul stabilit prin Ordonanța Guvernului nr. 36/2002. În cazul în care ultima zi de depunere este zi nelucrătoare, stabilită potrivit legii, declarația de impunere se consideră a fi depusă în termen dacă se face în ziua lucrătoare imediat următoare termenului de depunere.

Art. 154. — (1) Declarația de impunere se depune de contribuabil la compartimentul de specialitate competent, direct la registratura acestuia sau la oficiul poștal, prin scrisoare recomandată.

(2) Data de depunere a declarației de impunere este considerată data înregistrării acesteia la compartimentul de specialitate sau data de expediție a poștei, după caz.

Art. 155. — (1) Contribuabilul este obligat să depună o declarație de impunere și dacă în cursul anului fiscal se află în oricare dintre următoarele situații:

a) schimbarea domiciliului sau a sediului contribuabilului, după caz;

b) modificarea bunurilor impozabile sau taxabile, după caz, precum și a celorlalte elemente pe care se fundamentează calculul sau evaluarea impozitului și taxelor locale;

c) modificarea situației juridice a contribuabililor, de natură să conducă la modificarea impozitelor sau taxelor locale;

d) dizolvarea, lichidarea sau transformarea, conform legii, în cazul persoanelor juridice;

e) reorganizarea prin divizare, fuziune prin absorbție sau fuziune prin contopire, conform legii, în cazul persoanelor juridice;

f) încetarea activității, precum și terminarea activității supuse impozitării sau taxării, după caz.

(2) Declarația de impunere se depune în termen de 30 de zile de la data apariției oricăreia dintre situațiile prevăzute la alin. (1).

Art. 156. — Contribuabilii au obligația de a întocmi corect declarațiile de impunere, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, înscriind clar, lizibil și complet informațiile prevăzute de formular.

Art. 157. — (1) Compartimentul de specialitate are obligația să verifice modul de completare a declarației de impunere, concordanța datelor înscrise în aceasta cu celelalte evidențe organizate și conduse la nivelul autorității administrației publice locale respective.

(2) În cazul în care în declarația de impunere depusă de contribuabil sau de reprezentantul legal al acestuia se poate identifica tipul erorii, respectiv eroare de calcul, de completare sau de aplicare a cotelor de impozitare/taxare, stabilirea obligației de plată se va face prin corectarea erorii și prin înscrierea sumelor corecte, avându-se în vedere următoarele:

a) aplicarea corectă a cotelor de impozitare/taxare stabilite în condițiile legii;

b) înscrierea corectă a sumelor reprezentând impozitele/taxele locale datorate, rezultate din înmulțirea cotei legale de impozitare/taxare cu baza impozabilă/taxabilă;

c) înscrierea corectă a sumelor în rubricile prevăzute de formular și anularea celor înscrise eronat în alte rubrici;
 d) corectarea calculelor aritmetice care au avut drept rezultat înscrierea în declarația de impunere a unor sume eronate.

(3) Dacă în declarația de impunere depusă de contribuabil sau de reprezentantul legal al acestuia se constată erori a căror cauză nu se poate stabili ori se constată elemente lipsă, importante pentru stabilirea creanței bugetare locale, compartimentul de specialitate va solicita în scris contribuabilului să se prezinte la sediul său pentru efectuarea corecturilor necesare.

Art. 158. — (1) Contribuabilul sau reprezentantul legal al acestuia este obligat să se prezinte în termenul stabilit de compartimentul de specialitate pentru efectuarea corecturilor.

(2) În situația în care contribuabilul sau reprezentantul legal al acestuia nu se prezintă în termen de 15 zile calendaristice de la termenul stabilit pentru efectuarea corecturilor, compartimentul de specialitate va stabili din oficiu impozitele și taxele locale de plată.

(3) Compartimentul de specialitate are dreptul să stabilească din oficiu impozitele și taxele locale de plată, dacă:

a) contribuabilul nu se prezintă în termenul prevăzut la alin. (2), în cazul depunerii unei declarații de impunere în a cărei completare au fost constatate erori;

b) contribuabilul nu depune declarația de impunere în termen de 15 zile calendaristice de la primirea înștiințării prin care compartimentul de specialitate îi notifică depășirea termenului legal de depunere a declarației de impunere.

(4) Dacă în declarația de impunere se constată erori a căror cauză nu se poate stabili sau se constată elemente lipsă, importante pentru stabilirea impozitelor și taxelor locale, precum și în cazul în care contribuabilul nu depune declarația de impunere, compartimentele de specialitate vor stabili din oficiu impozitele și taxele locale de plată, folosind metoda estimării.

(5) Estimarea impozitelor și taxelor locale se face pe baza documentelor existente în dosarul fiscal al contribuabilului, referitoare la perioadele de raportare din ultimele 12 luni, și anume:

a) declarațiile de impunere depuse pentru perioadele anterioare;

b) procesele-verbale de control;

c) raportările contabile.

(6) Din documentele prevăzute la alin. (5) se va selecta ultimul debit cunoscut al contribuabilului, care va fi folosit drept etalon în cadrul procedurii de estimare.

(7) Prima etapă în stabilirea impozitelor și taxelor locale de plată va fi actualizarea debitului prevăzut la alin. (6), avându-se în vedere rata inflației comunicată de Institutul Național de Statistică, aferentă perioadei cuprinse între data stabilirii debitului folosit drept etalon și data stabilirii din oficiu.

(8) Rezultatul obținut potrivit etapei prevăzute la alin. (7) va fi ajustat pe baza oricăror date și informații deținute de compartimentul de specialitate, cum ar fi:

a) date și informații obținute în urma controalelor efectuate la alți contribuabili care au legături de afaceri cu contribuabilul în cauză;

b) date din dosarul fiscal al contribuabilului;

c) informații de la terți;

d) orice alte date și informații neprevăzute la lit. a)–c), care ar putea fi utile ajustării.

(9) Debitul stabilit conform alin. (8) va fi majorat cu 20%.

(10) În aplicarea procedurii de stabilire din oficiu a impozitelor și taxelor locale compartimentul de specialitate va întocmi o notă de constatare care va cuprinde, în mod obligatoriu:

a) elementele care au fost avute în vedere la stabilirea din oficiu;

b) modul de calcul al debitului;

c) penalitățile aplicate pentru nedeținerea la termen a declarației de impunere.

(11) Nota de constatare prevăzută la alin. (10) va fi aprobată de către conducătorul compartimentului de specialitate, iar impozitele și taxele locale stabilite prin aceasta vor fi comunicate contribuabilului printr-o înștiințare de plată, transmisă conform legii.

(12) Impozitele și taxele locale stabilite din oficiu de compartimentele de specialitate se corectează:

a) la data depunerii efective de către contribuabil a declarației de impunere referitoare la impozitele și taxele locale care au fost stabilite din oficiu;

b) la data efectuării unui control fiscal care se desfășoară pentru impozitele și taxele locale care au fost stabilite din oficiu.

(13) Accesoriile calculate la suma impozitelor și taxelor locale stabilite din oficiu sunt datorate așa cum au fost stabilite, indiferent de modalitatea de regularizare ulterioară a impozitelor și taxelor locale.

(14) În cazul în care în dosarul fiscal al contribuabilului nu există documente de natura celor prevăzute la alin. (5), contribuabilul în cauză va fi supus de îndată unui control fiscal.

Art. 159. — (1) Declarațiile de impunere pot fi corectate de către contribuabili, din proprie inițiativă, prin depunerea unei declarații rectificative de impunere la compartimentul de specialitate.

(2) Declarația rectificativă de impunere se întocmește pe același model de formular ca și declarația de impunere care se corectează, înscriindu-se lângă titlul „Declarație” mențiunea „rectificativă”.

(3) Declarația rectificativă de impunere va fi completată înscriindu-se toate datele și informațiile prevăzute de formular, inclusiv cele care nu diferă față de declarația de impunere inițială. Rândurile și coloanele care conțin date și informații modificate vor fi marcate printr-un asterisc.

(4) Declarația rectificativă de impunere va fi semnată și se va depune la același compartiment de specialitate la care a fost depusă declarația de impunere inițială, fie direct la registratura acestuia, fie la oficiul poștal, prin scrisoare recomandată.

(5) Depunerea declarației rectificative de impunere în termenul de prescripție a dreptului compartimentului de specialitate de a stabili diferențe de impozite și taxe locale conduce la întreruperea prescripției. De la data depunerii declarației rectificative începe să curgă un nou termen de prescripție pentru perioada la care aceasta se referă.

(6) Depunerea declarației rectificative de impunere după expirarea termenului de prescripție constituie o recunoaștere voluntară a impozitelor și taxelor locale, acestea fiind considerate legal stabilite și datorate.

(7) Declarația rectificativă de impunere poate fi depusă ori de câte ori plătitorul constată erori în declarația inițială.

(8) Dacă contribuabilul depune declarația rectificativă de impunere în 15 zile calendaristice de la termenul stabilit de compartimentul de specialitate competent pentru efectuarea corecturilor, termen comunicat în scris contribuabilului, conform procedurii stabilite la art. 157 alin. (3), contribuabilul va fi sancționat cu avertisment pentru întocmirea incorectă a declarației de impunere inițială.

(9) Declarația rectificativă de impunere nu mai poate fi depusă în cazul în care compartimentul de specialitate se prezintă la sediul, domiciliul sau reședința contribuabilului, după caz, pentru desfășurarea unei acțiuni de control fiscal pentru impozitele și taxele locale aferente perioadelor supuse controlului.

Art. 160. — (1) În cazul nedepunerii declarației de impunere, compartimentul de specialitate are dreptul de a stabili din oficiu impozitele și taxele locale de plată.

(2) În scopul stabilirii din oficiu a impozitelor și taxelor locale de plată compartimentul de specialitate va transmite contribuabilului o înștiințare, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, prin care îi va notifica depășirea termenului legal de depunere a declarației de impunere.

(3) Dacă în termen de 15 zile calendaristice de la data primirii înștiințării prevăzute la alin. (1) contribuabilul nu depune declarația de impunere, compartimentul de specialitate competent va stabili din oficiu impozitele și taxele locale de plată.

Art. 161. — Impozitele și taxele locale stabilite din oficiu de compartimentul de specialitate:

a) se comunică contribuabilului printr-o înștiințare de plată, transmisă potrivit legii;

b) se corectează la data depunerii efective de către contribuabil a declarației de impunere sau la data efectuării unui control fiscal.

Art. 162. — (1) Depunerea cu întârziere de către persoane juridice a declarației de impunere se penalizează după cum urmează:

a) cu 10% din impozitul sau din taxa locală datorată ori stabilită din oficiu, după caz, dacă declarația de impunere este depusă cu o întârziere de până la 30 de zile calendaristice inclusiv față de termenul legal stabilit;

b) cu 30% din impozitul sau din taxa locală datorată ori stabilită din oficiu, după caz, dacă declarația de impunere este depusă cu o întârziere de 31 până la 60 de zile calendaristice inclusiv față de termenul legal stabilit;

c) cu 50% din impozitul sau din taxa locală datorată ori stabilită din oficiu, dacă declarația de impunere este depusă cu o întârziere de peste 60 de zile calendaristice față de termenul legal stabilit;

d) cu 500.000 lei, sumă ce va fi actualizată, în condițiile prevăzute la art. 67 din Ordonanța Guvernului nr. 36/2002, în cazul nedepunerii declarației de impunere de către contribuabilii persoane juridice, atunci când penalitățile calculate prin aplicarea cotelor prevăzute la lit. a)—c) sunt mai mici de 500.000 lei.

(2) Penalitățile calculate în condițiile alin. (1) se înregistrează la aceeași categorie de venituri care le-a generat și sunt datorate astfel cum au fost stabilite, indiferent de modalitatea de regularizare ulterioară a impozitelor sau taxelor locale.

(3) Penalitățile aplicate potrivit alin. (1) lit. a)—c) nu pot să depășească suma de 50.000.000 lei; aceste sume se actualizează în condițiile prevăzute la art. 67 din Ordonanța Guvernului nr. 36/2002.

Art. 163. — Dreptul de a constata nerespectarea prevederilor prezentului titlu se prescrie în termenul prevăzut la art. 138.

Art. 164. — Împotriva documentelor de constatare sau de verificare, prin care s-au stabilit penalitățile prevăzute la art. 162, contribuabilii pot exercita căile de atac prevăzute la art. 190—199.

TITLUL X

Controlul fiscal în materia creanțelor bugetelor locale

Art. 165. — Controlul fiscal în materia creanțelor bugetelor locale cuprinde ansamblul activităților care au ca scop verificarea realității, legalității și sincerității declarațiilor, verificarea corectitudinii și exactității îndeplinirii, conform legii, a obligațiilor fiscale de către contribuabili, precum și activitatea de investigare și constatare a evaziunii fiscale.

Art. 166. — Sunt supuși controlului fiscal, potrivit dispozițiilor prezentului capitol, contribuabilii persoane fizice și juridice, române și străine, astfel cum sunt definite la art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 36/2002, cărora le revin obligații fiscale.

Art. 167. — Obligațiile fiscale cuprind:

a) obligația de a declara bunurile impozabile sau taxabile, după caz, precum și impozitele sau taxele locale datorate la bugetele locale;

b) obligația de a calcula și de a înregistra în evidențele contabile și de plată, la termenele legale, creanțele bugetelor locale;

c) obligația de a calcula, de a reține și de a înregistra în evidențele contabile și de plată, la termenele legale, creanțele bugetelor locale care se realizează prin stopaj la sursă;

d) orice alte obligații legale care le revin contribuabililor în aplicarea Ordonanței Guvernului nr. 36/2002, a prezentei ordonanțe, precum și a oricărei alte reglementări fiscale.

Art. 168. — (1) Controlul fiscal în materia creanțelor bugetelor locale se exercită de către autoritățile administrației publice locale prin compartimentele de specialitate ale acestora.

(2) Personalul din structura compartimentelor de specialitate se bucură de protecția legii și este investit cu exercițiul autorității publice pe timpul serviciului și în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor și îndatoririlor de serviciu, în limitele competențelor stabilite prin lege, fiind asimilate organelor de control fiscal.

(3) În exercitarea atribuțiilor ce le revin persoanele din structura compartimentelor de specialitate colaborează cu autoritățile administrației publice centrale, cu instituțiile și serviciile publice de sub autoritatea acestora, cu alte autorități ale administrației publice locale, precum și cu

instituțiile fiscale similare din alte state, în condițiile legii, pentru realizarea obiectivelor sale.

Art. 169. — În exercitarea atribuțiilor ce le revin compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale au dreptul:

a) să verifice în totalitate sau prin sondaj orice documente, înscrisuri, registre ori evidențe contabile ale contribuabililor verificați, referitoare la obiectul controlului, să primească copii de pe orice înscris, document sau înregistrare contabilă;

b) să solicite contribuabililor controlați, verbal sau în scris, toate informațiile și justificările referitoare la abaterile constatate. În cazul în care se solicită răspunsul în scris, contribuabilii sunt obligați să furnizeze informațiile respective în termen de 5 zile de la primirea solicitării;

c) să rețină documente în scopul protejării împotriva înstrăinării sau distrugerii, în condițiile legii, acte, înscrisuri, registre și documente financiar-contabile sau orice alt element material care face dovada stabilirii, înregistrării și achitării obligațiilor fiscale de către contribuabili, pe o perioadă de maximum 30 de zile. În cazuri excepționale, cu aprobarea conducătorului compartimentului de specialitate, perioada de reținere a documentelor poate fi prelungită cu maximum 90 de zile;

d) să solicite prezența contribuabililor sau a reprezentanților legali ai acestora la sediul compartimentului de specialitate; solicitarea se face în scris și cuprinde, în mod obligatoriu, data, ora și locul întâlnirii, precum și scopul acesteia, comunicându-i-se contribuabilului cu cel puțin 5 zile calendaristice înaintea datei fixate pentru întâlnire;

e) să facă constatări faptice pentru identificarea obiectelor ori surselor impozabile sau taxabile, după caz;

f) să confişte, în condițiile legii, obiectele sau produsele reprezentând bunuri sustrate de la plata impozitelor și taxelor locale;

g) să stabilească obligațiile fiscale prin asimilare sau estimare, în situația în care în evidența contabilă nu există documente justificative sau contribuabilul refuză prezentarea acestora, demonstrate pe bază de înscrisuri, cu excepția cazurilor de forță majoră, în condițiile art. 151—164. Sarcina de a dovedi că metoda indirectă utilizată pentru stabilirea obligațiilor fiscale este incorectă revine contribuabilului;

h) să stabilească în sarcina contribuabilului diferențe de impozite și taxe locale, să calculeze dobânzi pentru neplata în termenele legale a impozitelor și/sau taxelor locale datorate conform prevederilor legilor fiscale;

i) să răspundă pentru rezultatele controlului, în limita documentelor supuse controlului și constatărilor efectuate și consemnate în actul de control;

j) să constate contravențiile și să aplice sancțiunile prevăzute de legile fiscale și contabile;

k) să dispună corectarea în contabilitate a eventualelor erori constatate după aprobarea și depunerea situațiilor financiare anuale, în anul în care au fost constatate;

l) să anuleze aplicarea măsurilor care contravin reglementărilor contabile și fiscale și să dispună măsurile necesare îndeplinirii corecte de către contribuabili a obligațiilor fiscale ce le revin;

m) să intre, în prezența contribuabilului sau a reprezentantului legal al acestuia ori în prezența altei persoane

desemnate de contribuabil, în orice incintă a sediului în care își desfășoară activitatea contribuabilul sau în locuri în care există obiecte impozabile/taxabile ori în care se desfășoară activități producătoare de venituri. Accesul este permis în cursul programului normal de lucru al contribuabilului, iar în afara acestuia, numai cu autorizarea scrisă a conducătorului compartimentului de specialitate al autorităților administrației publice locale și cu acordul contribuabilului;

n) să verifice modul de ducere la îndeplinire a măsurilor dispuse de compartimentul de specialitate;

o) să beneficieze de protecție din partea organelor de poliție, jandarmerie și a oricăror alți agenți ai forței publice, la solicitarea acestora.

Art. 170. — (1) În cazul în care evidențele contabile sau orice alte evidențe sunt ținute cu ajutorul sistemelor informatice de prelucrare a datelor, controlul se poate exercita asupra ansamblului informațiilor, datelor și prelucrărilor informatice care concură, direct sau indirect, la obținerea rezultatelor contabile sau fiscale și la elaborarea declarațiilor de impunere, precum și asupra documentației referitoare la analiza, programarea și executarea prelucrărilor.

(2) Sistemele informatice de prelucrare a datelor utilizate pentru ținerea evidențelor contabile și a oricăror alte evidențe trebuie să asigure anumite standarde și condiții necesare pentru efectuarea controlului fiscal.

(3) Standardele și condițiile minimale privind programele informatice utilizate în domeniul financiar-contabil se stabilesc prin ordin comun al ministrului administrației publice și al ministrului finanțelor publice, la propunerea Comisiei pentru elaborarea instrucțiunilor privind procedurile de administrare a creanțelor bugetelor locale, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Componenta nominală a comisiei prevăzute la alin. (3) se aprobă prin ordin comun al ministrului administrației publice și al ministrului finanțelor publice, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, fiind alcătuită din câte un reprezentant al:

- a) Ministerului Administrației Publice;
- b) Ministerului Finanțelor Publice;
- c) Uniunii Naționale a Consiliilor Județene din România;
- d) Asociației Municipiilor din România;
- e) Asociației Orașelor din România;
- f) Asociației Comunelor din România;
- g) Asociației Naționale a Informaticienilor din Administrația Publică,

desemnat de conducerea acestor autorități/structuri asociative, în termen de 30 de zile de la publicarea prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(5) În cazul în care contribuabilul utilizează sisteme informatice de prelucrare a datelor, acesta răspunde de asigurarea standardelor și condițiilor minimale stabilite în condițiile alin. (3).

Art. 171. — (1) În scopul determinării modului de respectare a obligațiilor fiscale ce revin contribuabililor și al stabilirii exacte a impozitelor și taxelor locale datorate, compartimentele de specialitate sunt în drept să solicite informații de la:

a) persoanele fizice sau juridice care dețin în păstrare sau în administrare bunuri ori sume de bani ale contribuabililor,

care au relații de afaceri cu aceștia sau care pot da relații în legătură cu operațiunile verificate;

b) autoritățile administrației publice centrale și locale, instituțiile publice sau de interes public;

c) instituțiile publice sau private care înregistrează, sub orice formă, încheierile de contracte, circulația mărfurilor pe căile de comunicație de orice fel, evidența populației sau a bunurilor, exploatarea proprietăților și altele asemenea.

(2) Persoanele, autoritățile și instituțiile menționate la alin. (1) sunt obligate ca în termenul specificat în solicitare să furnizeze informațiile și să pună la dispoziție compartimentului de specialitate evidențele și datele respective, în condițiile legii.

(3) Toate actele, datele și informațiile obținute de compartimentele de specialitate, în modalitatea prevăzută în prezentul articol, vor face parte din dosarul fiscal al contribuabilului și vor putea fi luate în considerare la recalcularea impozitelor și taxelor locale datorate de acesta.

Art. 172. — În cazuri temeinic justificate compartimentele de specialitate pot solicita și altor persoane fizice decât cele angajate la contribuabili, potrivit competențelor teritoriale, note explicative sau declarații, considerate necesare pentru a stabili dacă persoana în cauză are sau nu are calitatea de contribuabil ori are legătură cu obiectivele controlului fiscal.

Art. 173. — Compartimentele de specialitate au următoarele obligații:

a) să cunoască și să aplice corect, cu obiectivitate și profesionalism prevederile legislației contabile și fiscale și normele de aplicare a acestora;

b) să prezinte contribuabilului verificat legitimația model ITL—017, însoțită de actul de identitate, precum și de delegația semnată de conducătorul compartimentului de specialitate;

c) să efectueze controlul în așa fel încât să afecteze cât mai puțin activitatea curentă a contribuabililor verificați;

d) să acorde atenție întrebărilor, nelămuririlor, reclamațiilor contribuabililor și să dea dovadă de înțelegere și sollicitudine în soluționarea acestora, potrivit legii;

e) să întocmească și să depună actele de control privind rezultatele verificării la sediul unității de care aparține, potrivit metodologiei de control;

f) să utilizeze cu eficiență timpul de control, să păstreze și să apere secretul operațiunilor contribuabililor verificați;

g) să nu se angajeze direct sau indirect în relații de afaceri cu persoane fizice ori juridice controlate, relații care pot afecta îndeplinirea cu corectitudine a sarcinilor de control fiscal încredințate;

h) să sesizeze organele de urmărire penală în legătură cu anumite constatări ce ar putea întruni elementele constitutive ale unei infracțiuni constatate cu ocazia exercitării atribuțiilor de control fiscal;

i) să nu pretindă și să nu primească nici un fel de bunuri în natură sau în bani, să nu își creeze avantaje în legătură cu serviciul sau cu exercitarea funcției;

j) să consemneze în registrul unic de control existent la contribuabilul persoană juridică, înaintea începerii controlului fiscal, numele și prenumele, unitatea de care aparține, numărul legitimației, numărul și data delegației/ordinului de deplasare, tematica de control, precum și temeiul legal în baza căruia se efectuează verificarea. În registrul unic de

control se înscriu obligatoriu: numărul și data actului de control întocmit, constatările, recomandările și măsurile dispuse de organele de control, sub semnătura acestora și a conducerii contribuabilului. Registrul unic de control se numerotează, se șnuruiește, se sigilează și se înregistrează în registrul general pentru înregistrarea corespondenței de la nivelul autorității administrației publice locale unde se află sediul sau punctul de lucru, după caz, al contribuabilului persoană juridică, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe. Registrul unic de control se păstrează de reprezentantul legal al contribuabilului și va fi ținut câte unul atât la sediul social, cât și pentru fiecare punct de lucru.

Art. 174. — (1) Înainte de desfășurarea unei acțiuni de control fiscal la domiciliul, reședința, sediul sau punctul de lucru al contribuabilului, după caz, acesta are dreptul:

a) să fie informat în legătură cu acțiunile de control, prin transmiterea unui aviz de verificare cu cel puțin 5 zile calendaristice înainte de data începerii controlului;

b) să fie înștiințat în legătură cu drepturile și obligațiile sale.

(2) În vederea respectării drepturilor prevăzute la alin. (1) compartimentul de specialitate are obligația să înștiințeze contribuabilul cu privire la selectarea și programarea lui în vederea controlului, prin transmiterea avizului de verificare prevăzut la alin. (1) lit. a), care va cuprinde:

a) denumirea primăriei/consiliului județean din a cărei/cărui structură funcțională face parte compartimentul de specialitate care a dispus controlul;

b) numele și prenumele, în cazul persoanelor fizice, sau denumirea, în cazul persoanelor juridice;

c) adresa domiciliului și/sau a reședinței, în cazul persoanelor fizice, sau a sediului și/sau a punctului de lucru, în cazul persoanelor juridice;

d) codul numeric personal, în cazul persoanelor fizice, sau codul de înregistrare fiscală/codul unic de înregistrare, în cazul persoanelor juridice;

e) numărul de rol nominal unic;

f) baza legală a transmiterii avizului de verificare și a desfășurării controlului fiscal;

g) data la care este programat să se desfășoare controlul fiscal;

h) impozitele și taxele locale care vor fi cuprinse în verificare;

i) perioada care urmează să fie supusă controlului fiscal;

j) obligația contribuabilului de a pune la dispoziție compartimentului de specialitate toate documentele și evidențele contabile, precum și de a asigura condițiile necesare pentru desfășurarea în bune condiții a controlului fiscal;

k) semnătura conducătorului compartimentului de specialitate, precum și sigiliul/ștampila acestuia.

(3) Avizul de verificare va fi însoțit de un extras din Carta drepturilor și obligațiilor contribuabililor pe timpul desfășurării controlului fiscal de către compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, care va fi aprobată prin ordin comun al ministrului administrației publice și al ministrului finanțelor publice, în termen de 60 de zile calendaristice de la data publicării prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 175. — Pe toată durata exercitării controlului fiscal contribuabilii supuși acestuia au următoarele drepturi:

a) să fie informați asupra desfășurării controlului și eventualelor situații neclare;

b) să fie primii solicitați, în cazul în care sunt disponibili, pentru a furniza informații, date, documente și elemente pentru clarificarea și justificarea operațiunilor efectuate;

c) să beneficieze din partea organului de control de un tratament just, confidențial și echitabil;

d) să beneficieze de asistență de specialitate sau juridică pe toată durata controlului, asigurată prin grija și pe cheltuiala contribuabilului;

e) să solicite din proprie inițiativă să fie controlați;

f) să depună obiecțiuni sau să conteste, potrivit prevederilor titlului XI, constatările înscrise în actele de control fiscal încheiate;

g) să fie protejați asupra secretului fiscal, în condițiile legii.

Art. 176. — (1) Contribuabilii supuși controlului fiscal au următoarele obligații:

a) să se prezinte, la solicitarea compartimentului de specialitate, la data și în locul stabilite pentru efectuarea controlului;

b) să pună la dispoziție toate documentele, situațiile și datele solicitate privind obiectul controlului;

c) să pună la dispoziție, la solicitarea compartimentului de specialitate, în condițiile legii, actele originale sau copii certificate, după caz, referitoare la obiectul controlului;

d) să permită accesul în locurile unde se află bunurile și valorile supuse impozitării/taxării, precum și în locurile unde se află documentele necesare controlului;

e) să furnizeze în scris și verbal, în legătură cu obiectul controlului, toate explicațiile și elementele necesare clarificării operațiunilor economico-financiare efectuate;

f) să manifeste respect față de autoritatea controlului, aducând la îndeplinire întocmai măsurile din actul de control rămase definitive, și să informeze compartimentul de specialitate despre aceasta;

g) să colaboreze cu compartimentul de specialitate pentru buna funcționare a acțiunii de control;

h) să notifice toate modificările intervenite în datele inițiale de identificare, inclusiv încetarea activității în termenele prevăzute de lege;

i) să întocmească documente pentru orice operațiune impozabilă/taxabilă și să răspundă pentru realitatea și exactitatea datelor furnizate, precum și pentru autenticitatea documentelor în cauză furnizate de compartimentul de specialitate;

j) să refacă evidențele tehnico-operative și contabile prin care se justifică operațiunile efectuate, în situația în care acestea au fost pierdute ori distruse, în termen de maximum 60 de zile de la data producerii evenimentului;

k) să întocmească, în condițiile și la termenul prevăzute la art. 173 lit. j), și să pună la dispoziție compartimentului de specialitate registrul unic de control;

l) să dea o declarație pe propria răspundere la finalizarea controlului, în care să specifice că au fost prezentate toate documentele ce privesc obiectul controlului;

m) să creeze condiții corespunzătoare pentru desfășurarea controlului fiscal;

n) să se prezinte la sediul compartimentului de specialitate, la solicitarea scrisă a acestuia.

(2) Documentele prezentate cu rea-credință, dovedite cu ocazia controlului fiscal efectuat la domiciliul, reședința, sediul sau punctul de lucru, după caz, al contribuabilului ori la sediul compartimentului de specialitate, nu vor fi luate în considerare ulterior la soluționarea obiecțiunilor și contestațiilor formulate împotriva actelor de control sau de impunere întocmite de compartimentele de specialitate.

Art. 177. — (1) Contribuabilii care, potrivit legii, organizează și conduc contabilitatea proprie sunt obligați să păstreze evidențele contabile, precum și documentele justificative pe baza cărora s-au făcut înregistrările contabile, la sediul social declarat cu ocazia autorizării și înregistrării la compartimentul de specialitate, până la împlinirea termenului de prescripție a dreptului compartimentului de specialitate de a stabili diferențe la impozitele și taxele locale.

(2) Evidențele contabile și documentele justificative se păstrează și se arhivează într-un mod adecvat, care să permită desfășurarea normală a controlului fiscal.

(3) Contribuabilii sunt obligați să păstreze la punctele de lucru un exemplar din documentele justificative aferente desfășurării activității acestora.

Art. 178. — Împotriva măsurilor dispuse ca urmare a controlului fiscal pot fi depuse obiecțiuni și/sau contestații de către contribuabili în condițiile prevăzute la titlul XI.

Art. 179. — Contribuabilii sau, după caz, reprezentanții legali ai acestora sunt obligați să coopereze la desfășurarea în condiții optime a controlului fiscal, prin respectarea drepturilor compartimentelor de specialitate și acordarea sprijinului necesar în exercitarea acestor drepturi.

Art. 180. — (1) Controlul fiscal se desfășoară, în baza delegației semnate de conducătorul compartimentului de specialitate, la domiciliul, reședința, sediul ori punctul de lucru, după caz, al contribuabilului sau la sediul compartimentului de specialitate.

(2) Controlul fiscal se poate desfășura și în orice alt loc stabilit de comun acord cu contribuabilul, acesta din urmă având în acest caz obligația de a asigura condițiile necesare pentru derularea normală a acțiunii de control.

Art. 181. — (1) Durata controlului fiscal prevăzut la art. 180 este stabilită de compartimentul de specialitate, în funcție de obiectivele controlului, și nu poate fi mai mare de 3 luni.

(2) În cazul marilor contribuabili sau al celor care au subunități, filiale ori sucursale în țară, durata controlului nu poate fi mai mare de 6 luni.

Art. 182. — (1) Controlul fiscal la domiciliul, reședința, sediul sau punctul de lucru, după caz, al contribuabilului ori la sediul compartimentului de specialitate se efectuează o singură dată pentru fiecare impozit/taxă locală și pentru fiecare perioadă supusă impozitării/taxării.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), conducătorul compartimentului de specialitate poate dispune reverificarea unei anumite perioade, dacă de la data încheierii controlului fiscal și până la împlinirea termenului de prescripție prevăzut de prezenta ordonanță apar date suplimentare, necunoscute compartimentului de specialitate la data efectuării controlului, care influențează sau modifică rezultatele acestuia.

(3) Datele suplimentare, necunoscute compartimentului de specialitate la data efectuării controlului fiscal la un contribuabil, pot apărea în situații cum ar fi:

a) efectuarea unor controale fiscale încrucișate asupra documentelor justificative ale unui grup de contribuabili din care face parte contribuabilul în cauză;

b) obținerea pe parcursul acțiunilor de control efectuate la alți contribuabili a unor date sau informații suplimentare referitoare la activitatea contribuabilului într-o perioadă care a fost deja supusă controlului fiscal;

c) solicitări ale organelor de urmărire penală în cadrul cercetării cazurilor de evaziune fiscală;

d) informații obținute de la terți, de natură să modifice sau să influențeze în mod semnificativ rezultatele controlului fiscal anterior.

(4) Reverificarea unei perioade supuse controlului fiscal se realizează numai la inițiativa compartimentului de specialitate și nu la solicitarea contribuabilului, acesta din urmă având dreptul stabilit la titlul XI.

(5) Solicitarea reverificării unei perioade supuse controlului fiscal se face de către compartimentul de specialitate prin întocmirea unui referat în care sunt prezentate motivele solicitării, care va fi supus aprobării conducătorului compartimentului de specialitate.

Art. 183. — (1) Rezultatele controlului fiscal se consemnează în mod obligatoriu în procese-verbale de control, note de constatare, procese-verbale de constatare a contravențiilor.

(2) Procesul-verbal de control este un document bilateral, întocmit în două exemplare, din care un exemplar se păstrează la dosarul fiscal al contribuabilului și un exemplar rămâne la contribuabil.

(3) Conținutul procesului-verbal de control trebuie redactat astfel încât acesta să poată fi citit independent de alte documente și să nu dea posibilitatea mai multor interpretări.

(4) Procesul-verbal de control trebuie să aibă o structură unică pentru toate verificările efectuate.

(5) Procesul-verbal de control va fi structurat pe 4 capitole, conform alin. (6)—(10).

(6) Capitolul I va cuprinde date referitoare la:

a) structura funcțională din care face parte compartimentul de specialitate care a efectuat controlul fiscal;

b) datele de identificare a funcționarului public care a efectuat controlul fiscal: numele, prenumele, funcția, numărul legitimației de serviciu, numărul delegației în baza căreia a efectuat controlul;

c) obiectivul/obiectivele controlului fiscal;

d) perioada supusă controlului fiscal;

e) durata desfășurării controlului fiscal;

f) tipul de verificare efectuată.

(7) Capitolul II va cuprinde date generale despre contribuabili, și anume:

A. datele de identificare a contribuabilului supus controlului fiscal:

a) numele/denumirea;

b) codul numeric personal;

c) codul unic de identificare/codul de înregistrare fiscală/numărul de rol nominal unic;

d) adresa domiciliului/sediului social;

B. datele de identificare a sucursalelor sau a filialelor, dacă este cazul;

C. forma de proprietate;

D. tipul activității desfășurate, utilizându-se Clasificarea activităților din economia națională — CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, respectiv Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 601/2002 privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională — CAEN;

E. cifra de afaceri, conform ultimului bilanț contabil aprobat;

F. capitalul subscris și cel aprobat;

G. persoana care asigură conducerea activității contribuabilului în timpul desfășurării controlului fiscal;

H. persoana care răspunde de conducerea evidențelor contabile;

I. persoana desemnată de contribuabil să îl reprezinte pe durata controlului fiscal;

J. numerele conturilor bancare, precum și băncile la care acestea sunt deschise;

K. datele privind clienții și furnizorii stabili cu care contribuabilul are relații de afaceri.

(8) Capitolul III, care reprezintă de fapt partea principală a procesului-verbal de control va cuprinde constatările efective ale compartimentului de specialitate și va fi structurat pe impozitele/taxele locale care au făcut obiectul verificării:

A. pentru fiecare impozit/taxă locală vor fi avute în vedere următoarele elemente:

a) baza legală pentru stabilirea, calcularea și vărsarea impozitului/taxei locale;

b) constatările funcționarului public, prezentate în mod concret, clar și precis, cu privire la modul de stabilire, calculare și vărsare a obligațiilor fiscale;

c) dispozițiile legale încălcate, cu menționarea numărului și a datei actului normativ, precum și a articolului, alineatului etc.;

d) consecințele fiscale ale constatărilor:

1. diferențele de impozite/taxe locale stabilite, cauzele care au condus la calculul acestora, cum ar fi: dispoziții legale încălcate, cu nominalizarea acestora, erori de calcul etc. Calculul detaliat al acestora va fi prezentat într-o anexă la procesul-verbal de control;

2. dobânzile stabilite, calculul detaliat al acestora urmând a fi prezentat într-o anexă la procesul-verbal de control;

3. contravențiile constatate, cu precizarea prevederilor legale încălcate, a amenzilor aplicate și a bazei legale pentru aplicarea acestora, precum și a numărului procesului-verbal de constatare a contravențiilor încheiat;

e) termenul de plată stabilit pentru achitarea fiecărui debit constatat;

f) justificări, explicații și puncte de vedere ale contribuabilului cu privire la debitele stabilite, în cazul în care acesta și le-a exprimat;

g) numele, prenumele și funcția persoanelor răspunzătoare — în cazul în care sunt antrenate răspunzător —, justificările și explicațiile scrise ale acestora, precum și punctul de vedere al funcționarului public care a efectuat controlul fiscal cu privire la aceste motivații;

h) eventuale măsuri dispuse sau recomandări făcute contribuabilului pentru remedierea deficiențelor și intrarea în legalitate;

i) plățile efectuate de contribuabil în timpul și ca urmare a controlului fiscal, dacă este cazul;

B. în cazul în care nu s-au constatat abateri care să genereze calcularea de diferențe, se va face mențiunea corespunzătoare.

(9) Capitolul IV al procesului-verbal de control va cuprinde:

a) situația sintetică a constatărilor efectuate (diferențe de impozite și taxe locale stabilite, accesoriile calculate la acestea, penalități, amenzi aplicate, compensări efectuate etc.);

b) alte date și informații care ar putea fi relevante;

c) mențiunea că toate documentele puse la dispoziție funcționarului public au fost restituite.

(10) Procesul-verbal de control va cuprinde o serie de anexe, și anume:

A. o anexă generală în care vor fi sintetizate, pentru fiecare impozit/taxă locală:

a) diferențele de impozite/taxe locale stabilite;

b) dobânzile calculate;

c) amenzile și penalitățile aplicate;

B. anexe, pentru fiecare impozit/taxă locală, cu calculul detaliat al tuturor obligațiilor stabilite, inclusiv dobânzile corespunzătoare:

a) copiile de pe procesele-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor, dacă este cazul;

b) notele de constatare întocmite, dacă este cazul;

c) documente, acte sau copii de pe acestea, precum și note explicative sau informative;

d) actul/actele întocmit/întocmite de compartimentul de specialitate, care reprezintă dovada reținerii documentelor sau a elementelor materiale;

e) acordul scris pentru accesul organului de control fiscal în afara programului normal de lucru al contribuabilului, dacă este cazul.

(11) Procesul-verbal de control va fi semnat de funcționarul public care a efectuat controlul fiscal, căruia îi revine responsabilitatea pentru constatările înscrise în acesta, precum și de contribuabil sau de reprezentantul legal al acestuia.

(12) Toate exemplarele procesului-verbal de control împreună cu anexele sale se înregistrează la registratura contribuabilului controlat, imediat după semnarea lui de către cei îndreptățiți, dându-se același număr și aceeași dată pe fiecare exemplar înregistrat.

(13) Potrivit prevederilor prezentei ordonanțe, procesul-verbal de control reprezintă titlul de creanță pentru diferențele constatate între obligațiile de plată determinate de către contribuabil și cele legal datorate, inclusiv accesoriile și penalitățile stabilite.

(14) Diferențele de impozite, taxe locale, accesorii și penalități, stabilite cu ocazia controlului fiscal, se plătesc în termenul stabilit potrivit prevederilor art. 10 alin. (1).

(15) Data comunicării către contribuabil a rezultatelor controlului fiscal este considerată data semnării de către acesta sau de reprezentantul său legal a procesului-verbal de control.

(16) În cazul în care contribuabilul sau reprezentantul său legal refuză semnarea procesului-verbal de control, rezultatele controlului fiscal vor fi comunicate printr-o scri-

soare recomandată cu confirmare de primire, data primirii de către contribuabil a scrisorii constituind data comunicării.

(17) Procesul-verbal de control fiscal va fi înregistrat la registratura compartimentului de specialitate în termen de 3 zile lucrătoare de la încheierea controlului fiscal.

(18) Constatările cu privire la natura activităților producătoare de venituri impozabile sau pentru identificarea bunurilor ori surselor impozabile/taxabile se consemnează în nota de constatare.

(19) Nota de constatare se întocmește și în cazul în care, în timpul controlului fiscal, se fac constatări a căror reconstituire sau dovedire ulterioară nu este întotdeauna posibilă sau ori de câte ori funcționarul public consideră necesar.

(20) În cazul în care există divergențe între funcționarul public și contribuabil, referitoare la constatările efectuate, stabilirea realității faptelor va fi realizată în prezența unor martori.

(21) În nota de constatare se înscriu situațiile de fapt constatate, precum și măsurile operative pentru remedierea deficiențelor constatate.

(22) Nota de constatare se semnează de funcționarul public care efectuează controlul fiscal, de contribuabil sau de un angajat al acestuia ori, după caz, de martori.

(23) Procesul-verbal de constatare a contravențiilor se încheie pentru acele fapte ale căror constatare și sancționare sunt de competența compartimentului de specialitate, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

(24) La expirarea termenului fixat pentru efectuarea plății creanțelor bugetare locale, stabilite prin actul de control, compartimentul de specialitate va întocmi și va trimite organelor de executare silită titlurile executorii ori celelalte documente necesare pentru începerea executării silite, astfel:

a) pentru diferențele dintre creanțele determinate de plătitor și cele legal datorate, reprezentând impozite, taxe locale, contribuții, accesorii și penalități calculate, titlul executoriu constă în dispoziția de urmărire, model ITL—049;

b) pentru sancțiunile contravenționale, titlul executoriu este reprezentat de procesul-verbal de constatare a contravențiilor, rămas definitiv prin neexercitarea căii de atac, sau de dispozițivul instanței prin care a fost respinsă plângerea contravenientului;

c) pentru impozite, taxe locale, contribuții, accesorii și penalități stabilite, dar neachitate la scadență, se va comunica organului de executare silită cuantumul acestora, în vederea întocmirii titlului executoriu.

Art. 184. — Dreptul compartimentelor de specialitate de a stabili diferențe de impozite, taxe locale și dobânzi pentru neplata în termen a acestora, precum și de a constata contravenții și de a aplica amenzi și penalități pentru faptele ale căror constatare și sancționare sunt, potrivit legii, de competența acestora se prescrie după cum urmează:

a) în termen de 5 ani de la data la care a expirat termenul legal de depunere a declarației de impunere pentru perioada respectivă;

b) în termen de 5 ani de la data ultimului termen legal de plată a impozitului/taxei locale, în cazul în care legea nu prevede obligația depunerii declarației de impunere;

c) în termen de 5 ani de la data comunicării către contribuabil a impozitului/taxei locale stabilite de compartimentul de specialitate, în condițiile stabilite de lege.

Art. 185. — Termenele de prescripție prevăzute la art. 184 se întrerup:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) la data depunerii de către contribuabil a declarației de impunere după expirarea termenului legal de depunere a acesteia;

c) la data efectuării de către contribuabil a unui act voluntar de recunoaștere a impozitului/taxei datorate, inclusiv plata integrală sau parțială a acestuia;

d) la data comunicării către contribuabil a unor diferențe de impozite/taxe locale stabilite de compartimentul de specialitate, ca urmare a acțiunilor de control.

Art. 186. — Termenul de prescripție prevăzut la art. 184 se suspendă:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) pe timpul cât contribuabilul se sustrage cu rea-credință de la efectuarea controlului fiscal;

c) cât timp contribuabilul, ca urmare a măsurilor stabilite de compartimentul de specialitate, remediază sau îndepărtează cauzele care împiedică desfășurarea controlului fiscal.

Art. 187. — Impozitele sau taxele locale și diferențele de impozite ori taxe locale declarate sau recunoscute în orice mod de către contribuabil după împlinirea termenelor de prescripție se consideră legal stabilite și datorate.

Art. 188. — Termenul de prescripție pentru stabilirea impozitelor sau taxelor locale și a diferențelor la acestea este de 10 ani, în caz de evaziune fiscală stabilită prin hotărârea judecătorească definitivă.

Art. 189. — (1) Controalele fiscale în curs la data intrării în vigoare a prezentului titlu vor continua potrivit dispozițiilor acestuia, actele îndeplinite anterior rămânând valabile.

(2) Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentului titlu se calculează după normele legale în vigoare la data când au început să curgă.

TITLUL XI

Procedura de soluționare a obiecțiunilor și contestațiilor împotriva actelor de control și de impunere având ca obiect constatarea și stabilirea impozitelor și taxelor locale, a accesoriilor acestora, precum și a altor sume și măsuri

Art. 190. — Orice contribuabil, persoană fizică sau juridică, nemulțumit de modul în care i-au fost constatate sau stabilite impozitele și taxele locale, accesoriile acestora, precum și alte sume sau măsuri, are dreptul de a formula obiecțiuni și contestații, în condițiile stabilite de prezentul titlu.

Art. 191. — (1) Obiecțiunile și contestațiile sunt căi administrativ-jurisdicționale de atac prin care:

a) se solicită diminuarea sau anularea, după caz, a impozitelor, taxelor locale, a accesoriilor acestora și a altor sume, stabilite de compartimentele de specialitate;

b) se contestă măsurile aplicate de compartimentele de specialitate.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) contravențiile constatate și amenzile aplicate prin acte ale compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale, care se soluționează în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

Art. 192. — (1) Împotriva constatărilor și măsurilor stabilite în cadrul competențelor legale prin procese-verbale sau prin acte administrative ale compartimentelor de specialitate contribuabilii pot face obiecțiuni în termen de 15 zile calendaristice de la data comunicării actului administrativ.

(2) Obiecțiunile se depun la compartimentele de specialitate care au emis actul atacat.

(3) Soluționarea obiecțiunilor se face motivat de conducătorul compartimentului de specialitate și se va comunica contribuabilului în cauză în cel mult 30 de zile calendaristice de la înregistrarea acestora.

Art. 193. — Contribuabilul nemulțumit de modul în care au fost soluționate obiecțiunile se poate adresa cu contestație, în termen de 15 zile calendaristice de la data comunicării răspunsului, primarului/primarului general al municipiului București/președintelui consiliului județean, în funcție de competența acestora în stabilirea impozitelor și taxelor locale.

Art. 194. — (1) Contestația adresată potrivit art. 193 se soluționează în termen de 30 de zile calendaristice de la înregistrare, de către primar sau de către președintele consiliului județean, după caz, prin dispoziție motivată, care se comunică celui în cauză în termen de maximum 5 zile calendaristice de la emiterea acesteia.

(2) Contestația se depune la compartimentul de specialitate care a soluționat obiecțiunile, urmând ca acesta, în termen de 5 zile calendaristice de la primire, să prezinte emitentului dispoziției contestația și dosarul obiecțiunilor.

Art. 195. — Contestația nu poate avea ca obiect alte sume sau măsuri decât cele asupra cărora s-au soluționat obiecțiunile.

Art. 196. — Obiecțiunile, precum și contestațiile adresate în condițiile prezentului titlu sunt scutite de taxa de timbru.

Art. 197. — Ca urmare a soluționării obiecțiunilor și contestațiilor nu se pot stabili impozite și taxe locale mai mari decât cele constatate prin actul administrativ atacat.

Art. 198. — (1) Împotriva dispoziției primarului/primarului general al municipiului București/președintelui consiliului județean contribuabilul nemulțumit se poate adresa, în condițiile legii, judecătoriei sau, după caz, tribunalului, cu acțiune pentru anularea actului respectiv.

(2) Termenul de introducere a acțiunii este de 15 zile calendaristice de la data comunicării dispoziției.

(3) Contribuabilul nemulțumit de hotărârea judecătorească se poate adresa cu recurs tribunalului respectiv sau curții de apel în termen de 15 zile calendaristice de la comunicarea hotărârii.

Art. 199. — Căile de atac formulate înainte de data intrării în vigoare a prezentului titlu se soluționează potrivit procedurilor existente la data depunerii acestora.

TITLUL XII

Contravenții

Art. 200. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) neacordarea spijinului organului de executare de către organele de poliție, jandarmerie și alți agenți ai forței publice, conform dispozițiilor art. 56;

b) nerespectarea obligației de comunicare a informațiilor prevăzute la art. 57 alin. (1);

c) nerespectarea obligațiilor ce îi revin terțului poprit, potrivit legii, privind efectuarea înștiințărilor, reținerilor, precum și pentru neîndeplinirea oricărei alte obligații ce îi revine în legătură cu poprirea;

d) nerespectarea dispozițiilor prevăzute la art. 66 alin. (3), (4) și (5) privind decontarea bancară;

e) nerespectarea obligației de comunicare a informațiilor prevăzute la art. 84.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 10.000.000 lei la 50.000.000 lei, în cazul săvârșirii faptei prevăzute la alin. (1) lit. a) și b);

b) cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei, în cazul săvârșirii faptei prevăzute la alin. (1) lit. d);

c) cu amendă de la 1.000.000 lei la 5.000.000 lei pentru persoana fizică, în cazul săvârșirii faptelor prevăzute la alin. (1) lit. c) și e), iar pentru persoana juridică, cu amendă de la 5.000.000 lei la 10.000.000 lei.

Art. 201. — (1) Constituie contravenție nerespectarea prevederilor art. 156 și ale art. 158 alin. (1) și se sancționează cu amendă de la 500.000 lei la 1.000.000 lei în cazul persoanelor fizice.

(2) În cazul persoanelor juridice limitele prevăzute la alin. (1) sunt de la 1.500.000 lei la 3.000.000 lei.

Art. 202. — Nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 176 constituie contravenție și se sancționează cu amendă, după cum urmează:

a) de la 2.000.000 lei la 5.000.000 lei, pentru nerespectarea obligațiilor prevăzute la lit. c), d), f), g) și m);

b) de la 5.000.000 lei la 10.000.000 lei, pentru nerespectarea obligațiilor prevăzute la lit. a), e), l) și n);

c) de la 10.000.000 lei la 15.000.000 lei, pentru nerespectarea obligațiilor prevăzute la lit. h) și k);

d) de la 15.000.000 lei la 20.000.000 lei, pentru nerespectarea obligațiilor prevăzute la lit. b), i) și j).

Art. 203. — (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se realizează de către primari, primarul general al municipiului București, președinții consiliilor județene, precum și de împuterniciții acestora din compartimentele de specialitate, fiecare în funcție de competența de administrare a creanțelor bugetare locale respective.

(2) Dispozițiile prezentei ordonanțe se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

Art. 204. — Sumele încasate în condițiile prezentului titlu se fac venit la bugetul unităților administrativ-teritoriale, respectiv al sectoarelor municipiului București din care face parte agentul constatator.

TITLUL XIII

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 205. — În cazul în care asupra aceluiași venituri ori bunuri ale debitorului a fost pornită executarea, atât pentru realizarea titlurilor executorii privind creanțele bugetelor locale, cât și pentru titluri ce se execută în condițiile prevăzute de alte dispoziții legale, altele decât cele din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, executarea silită se va face, potrivit dispozițiilor prezentei ordonanțe, de către organele de executare prevăzute de aceasta.

Art. 206. — (1) Confiscările dispuse potrivit legii se aduc la îndeplinire de către organele care au dispus confiscarea. Confiscările dispuse de procurori sau de instanțele de judecată se aduc la îndeplinire de către organele competente ale Ministerului de Interne împreună cu cele ale Ministerului Finanțelor Publice.

(2) Sumele confiscate, precum și cele realizate din valorificarea bunurilor confiscate, din care se scad cheltuielile impuse de aducerea la îndeplinire și de valorificare, se fac venit la bugetul local al unității administrativ-teritoriale/sectorului municipiului București, în funcție de apartenența organului care a dispus confiscarea.

Art. 207. — (1) Organul de executare poate corecta oricând erorile materiale din titlul executoriu și actele întocmite în cadrul procedurii de executare silită, având în vedere atât interesul legitim al creditorului bugetar local, cât și drepturile și obligațiile debitorului.

(2) Actul rezultat ca urmare a îndreptării erorilor materiale se comunică celor interesați.

Art. 208. — Anual, prin hotărâre a Guvernului, se poate stabili plafonul creanțelor bugetare locale restante la data de 31 decembrie a anului fiscal respectiv, care pot fi anulate. Consiliul local al comunei, al orașului, al municipiului, Consiliul General al Municipiului București sau consiliul județean, fiecare în funcție de competența de administrare a creanțelor bugetare locale respective, prin hotărâre, în limita acestui plafon, poate anula creanțele bugetare locale restante, pe fiecare contribuabil, respectiv pe fiecare categorie de venit.

Art. 209. — Creditorii bugetari locali sunt scutiți de taxe, tarife, comisioane sau cauțiuni pentru cererile, acțiunile și orice alte măsuri pe care le îndeplinesc în vederea realizării creanțelor bugetare locale.

Art. 210. — (1) Creditorul bugetar local poate constitui lunar fonduri pentru acordarea de stimulente personalului din compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, cu atribuții în stabilirea, constatarea, controlul, urmărirea și încasarea creanțelor bugetare locale, inclusiv personalului auxiliar ce deservește buna desfășurare a activităților respective, prin aplicarea unei cote de 5% asupra sumelor încasate:

a) prin executare silită, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe;

b) în cadrul procedurii de reorganizare judiciară și a falimentului;

c) din impozitele și taxele locale stabilite în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 36/2002, ca urmare a constatării de bunuri sau servicii impozabile/taxabile, stabilite suplimentar peste nivelul celor declarate de contribuabil, rezultat

al controalelor fiscale efectuate, precum și din accesoriile și penalitățile aferente acestora.

(2) Aprobarea stimulentei se face de către ordonatorul de credite, la propunerea conducătorului compartimentului de specialitate.

(3) Plata stimulentei aprobate se face în cursul lunii curente pentru luna precedentă.

(4) Sumele constituite conform alin. (1), rămase necheluite la finele anului curent, se raportează cu aceeași destinație în anul următor.

Art. 211. — (1) Pentru aplicarea unitară a prevederilor prezentei ordonanțe, precum și ale Ordonanței Guvernului nr. 36/2002 se constituie în termen de 30 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin ordin comun al ministrului administrației publice și al ministrului finanțelor publice, Comisia pentru elaborarea instrucțiunilor privind procedurile de administrare a creanțelor bugetelor locale, alcătuită în condițiile prevăzute la art. 170 alin. (4).

(2) Conducerea comisiei prevăzute la alin. (1) se asigură de către secretarul general al Ministerului Administrației Publice.

(3) În termen de 30 de zile de la data constituirii comisiei prevăzute la alin. (1), la propunerea acesteia, se stabilesc prin ordin comun al ministrului administrației publice și al ministrului finanțelor publice standardele și condițiile minime privind programele informatice utilizate în domeniul administrării impozitelor și taxelor locale, precum și în cel financiar-contabil de la nivelul autorităților administrației publice locale.

Art. 212. — (1) Soluțiile prezentate de comisia prevăzută la art. 211 se însușesc prin instrucțiuni aprobate prin ordin comun al ministrului administrației publice și al ministrului finanțelor publice, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) De asemenea, în condițiile alin. (1) se aprobă și modificări sau completări la formularele tipizate prevăzute în anexa nr. IV la Normele metodologice pentru aplicarea Ordonanței Guvernului nr. 36/2002 privind impozitele și taxele locale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.278/2002.

Art. 213. — (1) Sumele recuperate în contul cheltuielilor de executare silită pot fi utilizate de către creditorii bugetari locali și pentru procurarea de bunuri de natura mijloacelor fixe și a obiectelor de inventar, necesare desfășurării activității organelor de executare silită.

(2) Lista bunurilor de natura celor menționate la alin. (1) va fi aprobată de ordonatorul de credite, iar procurarea lor se va face cu respectarea prevederilor legale privind achiziționarea bunurilor și serviciilor pentru instituțiile publice.

Art. 214. — (1) Funcționarii publici din cadrul compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale și instituțiilor publice de interes local, inclusiv persoanele care nu mai dețin această calitate, sunt obligați să păstreze secretul asupra informațiilor pe care le dețin ca urmare a exercitării atribuțiilor de serviciu.

(2) Informațiile referitoare la impozite, taxe locale și alte obligații bugetare ale plătitorilor pot fi transmise numai:

a) altor organe, în scopul realizării unor obligații ce decurg din aplicarea unei legi;

b) unui organ din domeniul muncii și protecției sociale, care face plăți de asigurări sociale sau alte plăți similare;

c) autorităților fiscale ale altor țări, în baza unei convenții pentru evitarea dublei impuneri;

d) autorităților judiciare competente, potrivit legii.

(3) Organul sau autoritatea care primește informații fiscale este obligată să păstreze secretul asupra informațiilor primite.

(4) Informații referitoare la plătitori pot fi transmise și unor organe sau autorități, altele decât cele prevăzute la alin. (2), care le solicită, dar numai cu consimțământul scris al plătitorului.

(5) Nerespectarea obligației de păstrare a secretului fiscal atrage răspunderea, potrivit legii.

(6) Pentru neplata în termen a impozitelor, a taxelor locale și a oricăror alte venituri ale bugetelor locale, în scopul descurajării neefectuării plății obligațiilor bugetare, autoritățile administrației publice locale, precum și compartimentele de specialitate ale acestora pot face publice informațiile referitoare atât la contribuabilii în cauză, cât și la obligațiile acestora către bugetele locale.

Art. 215. — Prezenta ordonanță se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă, în măsura în care aceasta nu dispune altfel.

Art. 216. — (1) Executările silită în curs la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe vor continua potrivit dispozițiilor acesteia, actele îndeplinite anterior rămânând valabile.

(2) Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se socotesc după normele legale în vigoare la data când au început să curgă.

Art. 217. — (1) Prin termenul *debitor* se înțelege atât debitorul principal, cât și orice altă persoană obligată la plată potrivit art. 7.

(2) Termenii: *organ de executare, organ de executare silită, executor bugetar local, organ propriu, organ de executare coordonator, organ fiscal, organ de control*, utilizați în cuprinsul prezentei ordonanțe, corespund din punct de vedere terminologic funcționarului public din compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale.

Art. 218. — Ori de câte ori în cuprinsul Ordonanței Guvernului nr. 36/2002 și al Normelor metodologice pentru aplicarea Ordonanței Guvernului nr. 36/2002 privind impozitele și taxele locale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.278/2002, se fac trimiteri la:

a) Ordonanța Guvernului nr. 68/1997 privind procedura de întocmire și de depunere a declarațiilor de impozite și taxe, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 24 martie 1999, cu modificările și completările ulterioare, precum și la Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 68/1997 privind procedura de întocmire și de depunere a declarațiilor de impozite și taxe, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor nr. 2.690/1998, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 11 februarie 1999, trimiterele se socotesc făcute la dispozițiile corespunzătoare din conținutul titlului IX;

b) Ordonanța Guvernului nr. 70/1997 privind controlul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 30 august 1997, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 64/1999, cu modificările și

completările ulterioare, precum și la Instrucțiunile de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 70/1997 privind controlul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 886/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 8 noiembrie 1999, trimiterile se socotesc făcute la dispozițiile corespunzătoare din conținutul titlului X;

c) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/1999 privind soluționarea obiecțiilor și contestațiilor formulate împotriva actelor de control și de impunere având ca obiect constatarea și stabilirea impozitelor și taxelor locale, a majorărilor de întârziere, a penalităților, precum și a altor sume și măsuri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 30 aprilie 1999, aprobată prin Legea nr. 392/2001, trimiterile se socotesc făcute la dispozițiile corespunzătoare din conținutul titlului XI;

d) Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 30 august 2002, trimiterile se socotesc făcute la dispozițiile corespunzătoare din conținutul titlurilor I—VIII, XII și XIII.

Art. 219. — (1) Prezenta ordonanță intră în vigoare la data de 1 iulie 2003.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă orice prevederi referitoare la autoritățile administrației publice locale, la compartimentele/organele de specialitate ale acestora și la bugetele locale, din următoarele acte normative:

a) Ordonanța Guvernului nr. 68/1997 privind procedura de întocmire și de depunere a declarațiilor de impozite și taxe, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 121 din 24 martie 1999, cu modificările și completările ulterioare;

b) Ordonanța Guvernului nr. 70/1997 privind controlul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 30 august 1997, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 64/1999, cu modificările și completările ulterioare;

c) Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 30 august 2002;

d) Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 68/1997 privind procedura de întocmire și de depunere a declarațiilor de impozite și taxe, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor nr. 2.690/1998, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 11 februarie 1999;

e) Instrucțiunile de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 70/1997*) privind controlul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 886/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 8 noiembrie 1999.

(3) Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă:

a) prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/1999 privind soluționarea obiecțiilor și contestațiilor formulate împotriva actelor de control și de impunere având ca obiect constatarea și stabilirea impozitelor și taxelor locale, a majorărilor de întârziere, a penalităților, precum și a altor sume și măsuri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 30 aprilie 1999, aprobată prin Legea nr. 392/2001;

b) orice alte prevederi contrare prezentei ordonanțe.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 30 ianuarie 2003.

Nr. 39.

*) Ordonanța Guvernului nr. 70/1997 a fost aprobată și modificată prin Legea nr. 64/1999.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro